Nr. 66. PONIEDZIAŁEK 22. M[illegible] Rok 65.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ul Czarneckiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct.
W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct, kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

Zaproszenie do przedpłaty.

W miejscu: za II. ćwierćrocze zł. 3
Za kwiecień i każdy następny miesiąc 1 zł.
Pocztą: za II. ćwierćrocze zł. 4
Za kwiecień i każdy następny miesiąc 1 zł. 35 ct.

Na Gazetę z „Przewodnikiem“

W miejscu: kwartalnie 3 zł. 75 ct. miesięcznie 1 zł. 30 ct.
Pocztą: kwartalnie 4 zł. 75 ct. miesięcznie 1 zł. 65 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najłaskawiej najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca b. r. uwolnić księcia Leona Sapiehę, na jego od dłuższego już czasu wniesioną prośbę, z posady marszałka krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i mianować w jego miejsce tajnego radcę hr. Alfreda Potockiego marszałkiem krajowym.

Auersperg. m. p. Lasser m. p.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 18. marca b. r. mianować najłaskawiej radcę wyższego Sądu krajowego przy krakowskim Sądzie krajowym Jakóba Bołoza Antoniewicza prezydentem Sądu krajowego w Krakowie.

Glaser m. p.

Jego c. i k. Apostolska Mość, raczył najwyższem postanowieniem z dnia 18. marca b. r. nadać najłaskawiej prezydentowi Sądu obwodowego w Stanisławowie Tomaszowi Ozurewiczowi, w uznaniu jego wieloletniej zawsze wiernej i znakomitej służby, tytuł i charakter radcy dworu.

Glaser m. p.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 18. marca b. r. nadać najłaskawiej krakowskiemu nadprokuratorowi państwa Antoniemu Nalepie w uznaniu jego wieloletniej, zawsze wiernej i znakomitej służby tytuł i charakter radzcy dworu.

Glaser mp.

Minister sprawiedliwości dozwolił sędziemu powiatowemu w Bohorodczanach, Wojciechowi Tramplerowi, na własną jego prośbę, przenieść się w tym samym charakterze do sądu powiatowego w Drohobyczu.

Minister sprawiedliwości mianował sędziego powiatowego w Szczercu, Mikołaja Chomickiego, sekretarzem rady przy sądzie obwodowym w Stanisławowie.

Minister sprawiedliwości mianował następujących adjunktów przy sądach powiatowych, sędziami powiatowymi w obrębie lwowskiego wyższego Sądu krajowego: Pawła Lisienieckiego w Komarnie do Bohorodczan; Józefa Filarskiego w Niżankowicach do Buska; Mikołaja Szwedzickiego w Brzeżanach do Uhnowa.

Minister wyznań i oświecenia mianował prowizorycznego głównego nauczyciela przy żeńskiem seminaryum nauczycielskiem we Lwowie dr. Józefa Żulińskiego rzeczywistym głównym nauczycielem przy tym zakładzie.

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy zamianował praktykantów sądowych Spirydyona Aleksiewicza, i Maryana Oleńskiego bezpłatnymi auskultantami.

C. k. krajowa Rada szkolna zamianowała nauczyciela dotychczasowego szkoły w Duńkowicach Michała Gołogórskiego, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Duńkowicach.

C. k. krajowa Rada szkolna zamianowała nauczyciela szkoły w Leszniowie Bazylego Biczaja rzeczywistym nauczycielem młodszym, zawiadującym stale szkołą filialną w Niemiłowie.

C. k. krajowa Rada szkolna zamianowała nauczyciela tymczasowego w Dornbachu Adama Kracha rzeczywistym nauczycielem, zawiadującym stale szkołą filialną w Dornbachu.

Dnia 20go marca 1875 wydany i rozesłany został z c k nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu IX. i X. zeszyt dziennika ustaw państwa, tymczasowo w wydaniu niemieckiem.

Zeszyt IX. zawiera:

Nr. 18. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości i ministra skarbu tudzież najwyższej izby rachunkowej z 26go lutego 1875 —ważne dla królestwa Dalmacyi — z instrukcyą co do manipulacyi kasowej dla majątków sierocińskich i dla depozytów.

Zeszyt X. zawiera:

Nr. 19. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z 5go marca 1875 o upoważnieniu głównego urzędu cłowego na dworcu kolejowym w Jägerndorf do postępowania cłowego przy wywozie cukru;

Nr. 20. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z 7go marca 1875 o urządzeniu drobnej sprzedaży król. węgierskich znaczków stemplowych w c. k. centralnym składzie znaczków stemplowych w Wiedniu;

Nr. 21. Ustawę z 10. marca 1875 o otwarciu kredytów specyalnych na r. 1875 i o użyciu kredytów specyalnych przyzwolonych na r. 1874 na cele budowy dróg żelaznych;

Nr. 22. Ustawę z 11go marca 1875 zmieniającą postanowienia dodatku do ordynacyi wyborczej do Rady państwa, o ile one tyczą się okręgów wyborczych w Czechach «d«, gminy wiejskie, liczba 27;

Nr. 23. Ustawę z 11go marca 1875 o dyetach i kosztach podróży dla członków delegacyj wspólnych zbierających się poza obrębem Wiednia;

Nr. 24. Ustawę z 11go marca 1875 o sprzedaży nieruchomych dóbr państwowych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, dnia 22. marca.

Najwyższem postanowieniem z dnia 6 b. m. Najj. Pan sankcyonował uchwaloną na ostatniej sesyi sejmowej ustawę krajową o ustanowieniu gminnych urzędów rozjemczych.

Wyborcy stolicy styryjskiej wysłali do swojego deputowanego i prezydenta Izby deputowanych dr. Rechbauera adres zaufania za poparcie udzielone rządowi na niedawno odbytej konferencyi ministrów z wiernokonstytucyjnymi posłami. Wiadomo, że wówczas dr. Rechbauer oświadczył się stanowczo za odroczeniem rozprawy nad wnioskiem dr. Wildauera o nadzorze szkolnym i tem umożliwił załatwienie tylu ważnych przedmiotów, nad któremi w ostatnich dniach Izba pracowała z niezwykłem wytężeniem. Za to odważne wystąpienie spotkały dr. Rechbauera z pewnej strony otwarte rekryminacye a równocześnie zaczęto rozpowszechniać pogłoskę, że w stronnictwie wiernokonstytucyjnem zapanowało rozdwojenie, które odbije się nawet w składzie gabinetu. Że wieści o zmianach w ministerstwie były zupełnie bezzasadnemi dziś nawet dodawać nie potrzeba. Ale także i wrzekome rozdwojenie w stronnictwie wiernokonstytucyjnem było prostą bajką. Grac po-

NA FALACH

II.

W sennych marzeniach nie można sobie wyobrazić nic bardziej fantastycznego, nic poetyczniejszego nad świat podmorski, nad jego wegetacyą, nad panujące w nim życie... Powierzchnia ziemi zdaje się być w porównaniu z tym światem tylko mieszkaniem karłów; palmy, orchidee i cała bogactwa w naszych oczach podzwrotnikowa roślinność niknie w porównaniu z przepychem roślinności morskiej. Wszystko tam wielkie, potężne, wspaniałe... Lasy różnobarwnych tang na tysiąc stóp wysoko pną się ku powierzchni morza, na kilkanaście stóp długie liście pływają w głębinach, rozrastając się w najdziwaczniejsze, często nader piękne kształty. Kolor czerwony, fioletowy, żółty i zielony w najrozmaitszych odmianach barwi te rośliny, współzawodniczące co do kolorów i kształtów z uwijającemi się gromadami zwierząt, od niewidzialnych prawie protozoów, do zwierząt ssących o potwornych rozmiarach.

Każdy morski organizm jest o wiele miększy, bardziej wodnisty, aniżeli organizm żyjący na lądzie, a ztąd najczęściej przezroczysty i dziwnie uroczy. Proszę sobie bowiem wystawić grube drzewa i gałęzie tang pąsowych lub fioletowych o przeźroczystej, gdyby szklanej tkance, jak one magicznie wyglądają, gdy je oświeci promień słońca, przedzierający się przez wody, jak oryginalnie reflektują światło, jak świetne przedstawiają optyczne zjawiska. Zanurzając się na kilka tylko sążni pod wodę, już w innym się znajdujemy świecie, daleko większym, daleko wspanialszym aniżeli ten, do któregośmy przywykli, w świecie mającym także swoje góry, swoje doliny, swoje strefy... Inna tam wegetacya na górach, inna w dolinach, odpowiadających swoją głębokością wyżynie najpotężniejszych gór na lądzie.

Są miejsca, od których jeszcze tysiąc i więcej stóp do spodu morza, a najbujniejsza wśród wód pływa roślinność, bo morskie organizmy nie potrzebują ziemi, one z niej nie wyciągają pożywnych soków, ale wszystko zawdzięczają wodzie, nią się odżywiają, w niej znajdują chemiczne ciała potrzebne do swego istnienia. Morska roślina nie wyciąga pożywienia korzeniem, nie potrzebuje go zapuszczać w wapienne skały, ona się żywi całą swą powierzchnią — nigdy jej nie brak na potrzebnych sokach. Niezależnie więc od ziemi pływają milowe lasy tang zaopatrzonych w pęcherzyki na liściach, które im dopomagają do unoszenia się wśród wód. Często też i na skałach, na lądach podmorskich uczepiają się najrozmaitsze rośliny, ale nie na to, aby z nich wysysać pożywienie, ale tylko aby mieć podstawę do swego istnienia.

Między Afryką a Ameryką, na wysokości meksykańskiej zatoki od wieków niezmierzona pływa łąka. Dawni żeglarze omijali ją nawet, nie mogąc się przedrzeć przez gęste tang zarośla, dzisiejsze śrubowce łatwiej już prują jej zielone fale, ale nieraz muszą się zatrzymywać jak powóz wśród błotnistej drogi, aby oczyścić koło i śruby z owiniętych roślin. Każdy prawie ocean ma takie pływające łąki, na których miliardy żyje różnorodnych zwierzęcych organizmów, żeglarze zowią je *sargasso* albo *mar de sargasso*.

Morska łąka, o której wspomnieliśmy, ma swoje historyczne znaczenie, ona to bowiem służyła za część linii demarkacyjnej, którą papież Aleksander VI. pociągnął na globie, aby oddzielić posiadłości portugalskie od hiszpańskich zaborów, i do niej się zapewne odnoszą opowieści Fenicyan o galaretowatem morzu, rozciągającem się po za słupami Herkulesa...

Każda niemal część morza ma swą odrębną faunę, a jeżeli na lądzie liczymy gatunki zwierząt na setki i dziesiątki — to w morzu liczyć je musimy na miliony i miliardy. Czerwone morze, oddzielone od morza śródziemnego suezkim tylko kanałem, zupełnie odmienne żywi organizmy, morze północne i ocean atlantycki, północny i południowy ocean spokojny różni się roślinnością i zwierzęcym światem, a podobnie jak na stałym lądzie inne spotykasz rośliny i zwierzęta w dolinach, aniżeli w górach albo na granicach krain wiecznego śniegu, tak i w morskich głębiach inny świat żyje pod powierzchnią morza, inny na tysiąc stóp, a inny w głębokościach dziesięciu i więcej tysięcy. Tyle tylko podmorski świat organiczny ma wspólnego ze światem organicznym na stałym lądzie, że bliżej równika, w strefach zwrotnikowych bujniejszą, wspanialszą ma wegetacyę, chociaż z drugiej strony wegetacya podmorska daleko jest jednostajniejsza, i daleko wyżej się ciągnie na północ, jak na stałym lądzie; głębie morskie bowiem mają jednostajniejszą temperaturę, a prądy ogrzanej wody z pod równika z szybkością pędzą ku północy, aby tam zbawienne przynieść ciepło.

Prądy te powstają wskutek najróżnorodniejszych wpływów temperatury, podobnie jak wiatry morskie i lądowe, a jeden z najważniejszych płynie od meksykańskiej zatoki, koło Nowego Yorku, ku Anglii i ku północnemu morzu. Jest to prawdziwy dobroczyńca stałego lądu Europy, wody jego bowiem ogrzane pod równikiem niosą ze sobą taki zapas ciepła i tak ocieplają całą atmosferę zachodniej Europy, że podczas gdy n. p. w Holsztyńskiem zielone widzimy łąki i bujne łany żyta i pszenicy, w okolicach Petropawłowska i na Kamczatce, pod tą samą geograficzną wysokością, świat organiczny prawie już zamiera...

To nam tłómaczy, że okolice Francyi lub Anglii wyżej nieraz położone od naszego kraju nieporównanie łagodniejszym mogą się poszczycić klimatem — im dalej bowiem ku wschodowi, tem mniej ma wpływu dobroczynny prąd atlantyckiego oceanu. Gdyby nie ten prąd, to może po dziś dzień Ameryka nie byłaby odkrytą, możebyśmy nie mieli pojęcia o istnieniu nowego świata, on to bowiem z meksykańskich wybrzeży przynosił nad brzegi Galii i Brytanii jakieś sprzęty o nieznanych kształtach, zbroje i ubiory niewidzianych ludów, i od dawna na myśl naprowadzał, że za morzem jakiś kraj być musi, a tym sposobem poddał Kolumbowi myśl, aby płynąć ku zachodowi. Prąd ten jest wielką drogą, na której przychodzą do Europy wiadomości o rozbitych statkach z najdalszych mórz, a kilka tysięcy flaszek przyniosło w ten sposób w swem wnętrzu ostatnie pożegnania ginących żeglarzy...

Płynie on szerokością od kilkunastu do kilkuset mil geograficznych, sięga w głąb morza na stóp kilkadziesiąt, i tak się ściśle od innych wód odgranicza, że nieraz na morzu wyraźnie widać linię, na której się kończy, i że można dostrzedz, jak okręt jedną swą połową płynie jeszcze w prądzie, drugą w stałych kołysze się wodach. Podobnie jak na lądzie są okolice, gdzie wieczne panują wiatry, odgraniczając się od spokojnej atmosfery, podobnie i morskie wody mają swoje łożyska, w których jak rzeki olbrzymie przebiegają większą nieraz połowę kuli ziemskiej.

Powierzchnia więc oceanów ma swe łąki, swe rzeki, ma jednak inne jeszcze zjawisko, zjawisko urocze, wprawiające żeglarzy w zdumienie — zwane fosforescencyą morza. Na wielkiej przestrzeni zdają się fale płonąć elektrycznym ogniem, zdają się być zasiane miliardami gwiazd niewidzial-

twierdził to jednomyślnością swoich wyborców przy uchwaleniu adresu zaufania dla prezydenta Izby deputowanych. A trzeba dodać, że stolica Styryi żywy bierze udział w sprawach politycznych od pierwszego brzasku okresu konstytucyjnego, więc każde choćby najmniejsze rozdwojenie byłoby się tam silnie odbiło.

Ciężką klęskę poniosło staroczeskie stronnictwo przy wyborach uzupełniających z okręgów miejskich. W jednym okręgu zwyciężył naczelnik młodoczechów a w drugim kandydat wiernokonstytucyjny, ten ostatni wybór jest wspólną klęską obu stronnictw czeskich i kto wie, czy prasa wiedeńska nie szkodzi tem własnej sprawie, że tak głośno i wysoko podnosi ten wypadek. Wprawdzie już od roku wiernokonstytucyjne organa zapowiedziały, że domowa walka w Czechach wyjdzie na korzyść niemców czeskich, ale nie przypuszczaliśmy, że groźba ta ziści się tak rychło. Zdawało się, że zanim to nastąpi, sytuacya zupełnie się wyjaśni i młodoczesi albo stanowczo osiągną przewagę albo zaniechają odrębnej polityki i połączą się z przeciwnikami staroczeskimi. Ale zapamiętałość polityczna nie ustała w porę i zadała całej opozycyi klęskę ciężką i bardzo przykrą, bo domyślają się, że nie jeden głos zrażonego ciągłemi wyborami Czecha przyczynił się do zwycięztwa kandydata wiernokonstytucyjnego. Tryumfujące głosy dziennikarstwa wiedeńskiego mogą łatwo wywołać w Pradze refleksyę pojednawczą i dlatego powtarzamy, że prasa wiernokonstytucyjna podnosząc to zwycięztwo wyborcze do przesadnego znaczenia może złą przysługę wyświadcza swojej sprawie.

Po zmianie sekretarzy stanu w nowem ministerstwie węgierskiem otrzymali nominacyę dwaj deputowani, którzy dotąd należeli do opozycyi Tiszy. Deakiści nie mogą zganić tego kroku, bo kto obejmuje urząd połączony z ogromną odpowiedzialnością, musi być zupełnie swobodnym w wyborze pomocników dzielących z nim tę odpowiedzialność. Zresztą owi sekretarze stanu są znakomitemi akwizycyami dla służby państwowej. Jeden z nich, Horn, odegrał znakomitą rolę w świecie publicystycznym i w czasie ostatnich przesileń skarbowych szeregiem wybornych artykułów dowiódł, że obok gruntowej znajomości stosunków posiada umysł pełen śmiałej inicyatywy i bogaty w świeże pomysły.

Porównując dzisiejsze stosunki francuskie z stanem rzeczy, który był bezpośredniem następstwem upadku Napoleona III. i trwał do końca r. 1874, można najlepiej przekonać się, jak niestałemi muszą być we Francyi wszystkie instytucye polityczne, skoro stronnictwa z niepospolitą łatwością zmieniają swoje programy i przyznają się nagle do kierunku jeszcze przed chwilą stanowczo potępionego. Przekształcenie, jakiemu uległo stronnictwo republikańskie w ostatnich kilku miesiącach, jest stanowczem, zasadniczem. Dotąd hasłem jego było niewzruszona stałość i niezłomne przywiązanie do zasad, w których imieniu rozpędzono w r. 1870 ciało prawodawcze i złożono w Paryżu tak zwany rząd obrony narodowej. Gambetta uchodził za niepoprawczego zapaleńca, którego nie mogły odwieść od raz powziętych postanowień nawet mądre przedstawienia tak doświadczonego przyjaciela, jakim był dla jego sprawy Thiers na schyłku swojego panowania. Najmniejsze ustępstwo wydawało się wtedy niemożliwem nawet za cenę stanowczego obwołania republiki. Jakżeż odmiennie wygląda dziś postępowanie Gambetty i jego stronnictwa. Za tak bladą konstytucyę, za kilkuletnie pozory republikańskiej formy rządu, nie wahali się republikanie pójść ręka w rękę z otwartymi monarchistami, stłumili w sobie głos niezadowolenia po wysłuchaniu wcale nierepublikańskiego programu Buffeta i wcale nie odgrażają się zerwaniem dzisiejszego przymierza parlamentarnego. Tak niezwykłą jest dzisiejsza potulność republikanów francuskich, że gdyby Orleaniści zażądali w tej chwili znacznego ścieśnienia prawa wyborczego, poszliby z nimi zgodnie po krótkim oporze albo może nawet bez żadnego oporu. Że taki krok byłby zaparciem się przeszłości demokratyczno-republikańskiej, że po nim republikanie staliby się właściwie tylko odłamem stronnictwa konserwatywno-monarchicznego, jasnem jest jak na dłoni. Ale w danym razie niktby na to nie zważał. Wszakżeż i zasada plebiscytu jest najnaturalniejszą konsekwencyą zasad demokratycznych, a przecież Gambetta z stronnictwem swojem potępił ją i nazwał ślepem narzędziem cezaryzmu. Ale nawet we Francyi, tym uprzywilejowanym kraju niespodzianek, niekonsekwencye polityczne mają swój kres i doprowadzić muszą do następstw fatalnych. Ścieśnienie dzisiejszego prawa wyborczego przedstawione żywiołowi mieszczańskiemu jako niezbędny warunek porządku, a niższym warstwom jako jedyny wał ochronny przeciw powrotowi cesarstwa, może na chwilę byłoby sprawą dość obojętną dla Francyi. Ale refleksya odezwałaby się prędzej lub później, wyborcy poznaliby, aką stratę ponieśli, a cały milionowy zastęp malkontentów połączyłby się z stronnictwem, uchodzącem zawsze za głównego obrońcę powszechnego głosowania t. j. z bonapartystami.

Telegram pospieszył z zaprzeczeniem wiadomości, jakoby w tym roku miał odbyć się drugi uroczysty zjazd monarchów Austryi, Niemiec i Rosyi, chociaż równocześnie dodaje, że z powodu podróży cesarza Aleksandra do wód nastąpi w ciągu tegorocznego sezonu letniego może kilka nieuroczystych spotkań monarszych. Wiadomość, że zaprzyjaźnieni monarchowie środkowej i wschodniej Europy zamierzają ponowić słynny zjazd berliński, jest niezawodnie płodem wyobraźni dziennikarskiej, która w podróży cesarza Aleksandra do Ems i cesarza Wilhelma do Medyolanu, miała do tego dobrą sposobność. Braknie jednakże najważniejszej rzeczy t. j. motywów politycznych. Gdy przed laty zapowiedziano zjazd berliński, cała Europa była tym wypadkiem silnie wzruszoną, bo całkiem słusznie widziano w nim stanowczy zwrot w rozwoju stosunków zagranicznych. Austrya, Niemcy i Rosya, wówczas dopiero czuły potrzebę wzajemnego zbliżenia się i usunięcia wszelkich zadawnionych rozterek, ale w stosunkach dyplomatycznych lekkie niedowierzanie objawiało się dość często. Zjazd berliński usunął wszelkie przeszkody, wyrównał wszelkie różnice w zapatrywaniach i wytworzył podstawę do trwałego i serdecznego przymierza pomiędzy temi mocarstwami. Przymierze to okazało się w ostatnich czasach bardzo silnem, nawet co do najdrażliwszych spraw t. j. kwestyi wschodniej, więc ponowny zjazd monarchów niemiałby już tak wybitnego znaczenia jak poprzedni.

Rada Państwa.

133 posiedzenie Izby deputowanych z dnia 18. marca.

Przewodniczący dr. Rechbauer. Obecni ministrowie: ks. A. Auersperg, dr. Stremayer, dr. Unger, br. Pretis, dr. Ziemiałkowski.

Dep. dr. Jan Rapp z Tyrolu złożył mandat deputowanego do Rady państwa.

Rozdano pomiędzy deputowanych pomiędzy innemi: przedłożenie rządowe zawierające ogólne uwagi do projektu ustawy karnej wniesionego d. 7. listopada 1874 w Izbie deputowanych. Sprawozdanie komisyi petycyjnej co do petycyi stowarzyszeń gimnastycznych niemiecko-austryackich o zaprowadzenie obowiązkowej nauki gimnastyki w szkołach ludowych i średnich; sprawozdanie komisyi budżetowej o ustawie co do otwarcia kredytów dodatkowych na r. 1875; sprawozdanie komisyi podatkowej tyczące się wniosku br. Kellersperga co do zmiany §. 12. ustawy z 24. maja 1869 o uregulowaniu podatku gruntowego; sprawozdanie tej samej komisyi tyczące się wniosku dep. br. Scharschmida co do zmiany § 4. ustawy o regulacyi podatku gruntowego.

Izba przystąpiła do dalszych obrad nad ustawą o urządzeniu trybunału administracyjnego.

Po przemówieniach dr. Koppa i dr. Plenera i po bardzo świetnem przemówieniu ministra dr. Ungera za przyjęciem ustawy, odrzuciła Izba wniosek odraczający dr. Prażaka i po krótkiej rozprawie szczegółowej, w której z deputowanych galicyjskich brał udział dep. dr. Hönigsmann, przyjęła Izba bez zmiany całą ustawę w drugiem i trzeciem czytaniu.

Bez rozpraw przyjęła następnie Izba w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę zmieniającą po części postanowienia zasadniczych ustaw państwowych z d. 21. grudnia 1867 r. co do rozstrzygania w sporach kompetencyjnych pomiędzy trybunałem administracyjnym a zwykłemi sądami tudzież pomiędzy trybunałem administracyjnym a trybunałem państwowym; w końcu przyjęła Izba rezolucyę proponowaną przez komisyę a tyczącą się uregulowania służby doręczającej w sprawach administracyjnych.

---

134. posiedzenie Izby dep. z dnia 18. marca wieczorem.

Przewod. dr. Rechbauer. Obecni ministrowie dr. Stremayr, dr. Glaser, dr. Chlumecky, br. Pretis, pułkownik Horst, dr. Ziemiałkowski.

Minister skarbu br. Pretis zawiadamia Izbę, iż ustawa o sprzedaży nieruchomych dóbr państwowych uzyskała najwyższą sankcyę.

Dep. Haszek postawił wniosek: „Wzywa się rząd do przedłożenia ustawy o ściąganiu podatków, w której byłaby uwzględnioną zasada uproszczenia manipulacyi przy ściąganiu podatków.“ Odesłano do komisyi podatkowej.

Dep. dr. Promber wystosował interpelacyę do ministra handlu a względnie całego ministerstwa, co zamierza uczynić w sprawie rychłego wypowiedzenia traktatu handlowego z 16. grudnia 1865 i konwencyi cłowej z 30. grudnia 1869 z Wielką Brytanią? Izba przystąpiła do obrad nad sprawami będącemi na porządku dziennym:

W drugiem i trzeciem czytaniu przyjęła Izba bez rozpraw: Ustawę zamieniającą ustawę z 3. maja 1874 o warunkach budowy kolei żelaznej z Opawy do morawsko-węgierskiej granicy; ustawę o podwyższeniu opłat za tytoń zagraniczny; ustawę uchwaloną już przez Izbę panów a tyczącą się fideikomissu ks. Beaufort z Spontin; ustawę o skuteczności zapisów praw familijnych w księgach publicznych i o postępowaniu celem wykreślenia praw tego rodzaju niewłaściwie zapisanych.

Izba przyjęła do zatwierdzającej wiadomości przedłożenie rządowe o traktacie, zawartym w Bernie co do wprowadzenia w życie powszechnego związku pocztowego. Bez rozprawy przyjęła Izba w drugiem i trzeciem czytaniu bez zmiany, w myśl wniosków komisyi przedłożenie rządowe, tyczące się podwyższenia nieoprocentowanych zaliczek z skarbu państwowego dla gmin i osób prywatnych w Czechach, poszkodowanych przez kornika.

W myśl wniosków komisyi przyjęła Izba po krótkiej rozprawie w drugiem i trzeciem czytaniu projekt ustawy, tyczącej się środków zaradczych przeciw szerzeniu się owadu *Philoxera vastatrix* tudzież rezolucyę proponowaną przez komisyę.

Następne posiedzenie d. 19. b. m.

---

135. posiedzenie deputowanych z d. 19. marca.

Prezydent dr. Rechbauer. Obecni ministrowie: Ks. Adolf Auersperg, dr. Stremayr, dr. Glaser, dr. Unger, dr. Chlumecky, dr. baron Pretis, pułkownik Horst, i dr. Ziemiałkowski.

Minister sprawiedliwości dr. Glaser zawiadomił Izbę, iż ustawa uchwalona przez obie Izby Rady państwa a tycząca się zakładania ksiąg gruntowych w Istryi uzyskała najwyższą sankcyę.

Dep. dr. Chełmecki wystosował interpelacyę do ministra skarbu „co stoi na przeszkodzie wykonaniu uchwały Izby deputowanych o petycyi emerytowanych urzędników byłej rzeczypospolitej krakowskiej o przyzwolenie poboru stałych dodatków osobowych z krakowskiego funduszu emerytalnego?“

Dep. dr. Razlag wystosował interpelacyę do ministra oświaty dr. Stremayera, czy p. minister oświaty zamierza wstawić się u c. k. wspólnego ministerstwa wojny, ażeby czterotygodniowe ćwiczenia wojskowe dla tych rezerwistów, którzy uczęszczają na uniwersytet, rozpoczynały się dopiero d. 1. sierpnia każdego roku?“

Minister sprawiedliwości dr. Glaser odpowiedział w zastępstwie br. Lassera na interpelacyę dep. Teuschla co do dawania ślubów włoskim poddanym przez włoskie konsulaty.

Po ożywionych rozprawach przyjęła Izba w drugiem i trzeciem czytaniu projekt ustawy o otwarciu kredytów dodatkowych do budżetu na r. 1875.

Bez rozprawy przyjęła Izba w drugiem i trzeciem czytaniu projekt ustawy o warunkach budowy kolei wicynalnej z Ellbogen do stacyi Ellbogen-Neusattel.

Następnie rozpoczęły się ożywione rozprawy nad projektem ustawy o połączeniu austryackiej kolei północno zachodniej z południowo-północną niemiecką koleją, z morawską koleją pograniczną i koleją Lundenburg-Grussbach-Zellerndorf. Rozprawy nad tym przedmiotem zostały przerwane o godzinie 3. m. 15 popołudniu.

---

136 posiedzenie Izby dep. z dnia 19. marca wieczorem.

Przewod. dr. Rechbauer. Obecni ministrowie; ci sami co powyżej z wyjątkiem ks. A. Auersperga i dr. Ungera.

Minister skarbu br. Pretis zawiadomił Izbę o sankcyonowaniu dwóch ustaw tyczących się wyższej Austryi i Dalmacyi.

Przystąpiono do wyborów członków i zastępców do wspólnych delegacyj. Zostali wybrani:

Z Czech, jako delegaci: dr. Herbst, Kardasch, dr. Klier, Oppenheimer, br. Scharschmid, dr. Stöhr, Streeruwitz, Wolfrum, dr. Bareuther, dr. Russ; jako zastępcy: Schier i Neumann.

Z Dalmacyi, jako delegat dr. Begna-Possedaria, jako zastępca dr. Klaić.

Z Galicyi jako delegaci: ks. Czartoryski, Grocholski, Smarzewski, Chrzanowski, dr. Dunajewski, dr. Kabat, dr. Smolka; jako zastępcy: Jaworski, Mendelsburg.

Z niższej Austryi, jako delegaci: dr. Brestel, br. Doblhoff i dr. Kopp; jako zastępca Steudel.

Z wyższej Austryi jako delegaci. dr. Gross, dr. Schaup; jako zastępca Plank.

Z Salzburga, jako del. dr. Wegscheider, jako zast. dr. Keil.

Z Styryi, jako del. dr. Rechbauer, br. Walterskirchen; jako zastępca Carneri.

Z Karyntyi del Ritter; zast. dr. Egger.

Z Krainy del. dr. Schaffer; zastępca dr. Razlag.

Z Bukowiny del. Kochanowski; zastępca Woynarowicz.

Zanim przystąpiono do wyboru delegatów z Morawy, odczytał przewodniczący oświadczenie podpisane przez dep. dr. Prażaka, dr. Schroma, Wurma, dr. Meznika, dr. Fanderlika, dr. Mildschuha, Webera, dr. Kusy'ego i Ganzwohla, że nie wezmą udziału w wyborach, bo nie mają widoków, ażeby do delegacyi wybrany został członek ich stronnictwa. Następnie przystąpiono do dalszych wyborów i wybrano:

Z Morawy jako delegatów: br. Kübecka, dr. Sturma, dr. Beera, dr. Webera; jako zastępców dr. Prombera i hr. Kalnoky.

Z Szląska, jako delegata dr. Demla, jako zastępcę br. Beessa.

Z Tyrolu, jako del. br. Ciani, dr. Wildauera, jako zast. Goldegga.

Z Voralbergu, jako delegata dr. Oelza; jako zastępcę Thurnherra.

Z Istryi jako delegata Franceschi'ego, jako zastępcę Vitezica.

---

nych, zlewających się w jedno magiczne światło, idące w zawody z mleczną drogą na stropie niebios. „Fosforescencya morza — powiada Humboldt — wzbudza podziwienie, chociaż się na nią patrzę co noc, całemi miesiącami. We wszystkich strefach można się spotkać z tem zjawiskiem, kto go jednak nie widział pod zwrotnikami, a przedewszystkiem na południowym oceanie, ten ma tylko słabe wyobrażenie o jego wspaniałości. Kiedy okręt wojenny, mocnym pędzony wiatrem pruje pieniące się fale, to stojąc na galeryi nie można się nasycić widokiem, jaki sprawiają rospryskujące się bałwany. Od steru zdają się rozchodzić niebieskie i pąsowe płomienie. Nie do opisania przepysznym jest w morzach podzwrotnikowych także widok gromady delfinów, płynących wśród ciemnej nocy. Gdziekolwiek bowiem się zwrócą, tam płomienna droga znaczy ich ślady.“

Wieki nieumiano sobie wytłómaczyć tego wspaniałego zjawiska, kładziono je na karb zepsutych organicznych cząstek, zapełniających powierzchnie morza i świecących podobnie jak próchno lub moczary na lądzie; sądzono, że elektryczność głównym jest tego powodem, dopóki mikroskop nie pozwolił spostrzedz miliardów niewidzialnych gołem okiem wymoczków, które w niezmierzonych zgromadzone ilościach, tak silne dają światło. Owe świętojańskie robaczki oceanów nie są bynajmniej jednym tylko gatunkiem świecących morskich żyjątek, owszem mnóstwo organicznych stworzeń w ciekawym tym świecie tę samą posiada właściwość. Co jest wszakże jej powodem: czy znaczne ilości fosforu wchodzące w skład ich niewidzialnych organizmów, czy też elektryczność — dotąd niezbadano, a nauka obraca się pod tym względem w samych hipotezach.

Z Gorycyi jako delegata Teuschla, jako zastępcę Porentę.

Z Tryestu, jako delegata hr. Coronini, jako zastępcę dr. Winklera.

Minister skarbu br. Pretis odpowiedział na interpelacyę dr. Hoffera co do kaucyi towarzystw assekuracyjnych w Rumunii. Treść odpowiedzi znaną już jest z telegramów.

Po odpowiedzi ministra rolnictwa dr. Chlumeckiego w zastępstwie ministra handlu na interpelacyę w sprawie ważności wyborów do lublańskiej Izby handlowej, przystąpiła Izba do dalszej rozprawy ogólnej nad zlaniem się austryackiej kolei północnozachodniej z kilku innemi kolejami a dokończenie tej rozprawy odłożono do dnia następnego.

Przegląd polityczny.

Austrya-Węgry. W ciągu podróży do Tryestu i Wenecyi (w d. 4 do 7 kwietnia) towarzyszyć będą Najj. Panu: Generał broni Mondel jako kierownik podróży, gererał major Beck; minister hr. Audrassy; radca stanu br. Braun; szef sekcyi br. Hofmann; majorowie: hr. Grünne, br. Löhneysen, br. Teuffenbach; rotmistrz br. Wersebe; radca rządowy Hofmann; oficyał Swoboda; radcy dworu i radcy ministeryalni: Teschenberg, Schwegel; radca sekcyi Vavrik; kasyer nadworny Schneer; lekarz nadworny dr. Lányi.

—W podróży do Dalmacyi towarzyszyć będą Naj. Panu: Generał adjutant br. Mondel; generał adjutant Beck; przyboczni adjutanci majorowie: hr. Grünne, br. Löhneysen, Nemethy, br. Salis-Samaden, Sponner; rotmistrz br. Wersebe. Z wojskowej kancelaryi Najj. Pana: zastępca naczelnika pułkownik dr. Kraus; major br. Teuffenbach, Tiefenbach i Massweg; oficyał Swoboda. Z kancelaryi nadwornej Najj. Pana: Dyrektor radca stanu br. Braun; radca rządowy Hofmann de Morathal, sekretarz nadworny Sawicki. — Z najwyższego urzędu dworskiego: Sekretarz dworu Rauch; kasyer nadworny Schneer; adjunkt urzędu kontrolującego Linger; kwatermistrz Vukobrankovics de Vuko i Branko; lekarz nadworny dr. Lányi; wiceadmirał br. Pöck; namiestnik generał broni br. Rodich; szef sztabu generalnego major Dabić; adjutant porucznik Steidl; starosta br. Pascotini; minister obrony krajowej pułkownik Horst; adjutant kapitan Müller-Wandau; profesor dr. Coglievina.

— Hr. Kinsky towarzyszyć będzie Najj. Panu do Tryestu; minister rolnictwa dr. Chlumecky i naczelnik biura prezydyalnego w ministerstwie handlu, radca ministeryalny Arnt towarzyszyć będą Najj. Panu do poszczególnych miejscowości dalmatyńskich.

— Reprezentacya gminna w Tryeście przeznaczyła 10.000 zł. z funduszów miejskich na przyjęcie Najj. Pana.

— Posłem do sejmu niższo-austryackiego z większych posiadłości wybrany został d. 18 b. m. Ludwig Johzenthaler

— Ołomuniecka Izba handlowa zamierza wystosować do ministra handlu dr. Banhansa adres zaufania; podobny adres wystosowała reprezentacya gminna w Schönlinde.

— Na posiedzeniu Izby wyższej sejmu węgierskiego w d. 18 b. m. przyjęto bez rozpraw budżet ministerstwa komunikacyi; przy poszczególnych pozycyach wykreślono ogółem 350.000 złr. Wniosek komisyi skarbowej, ażeby wykreślić kwotę przeznaczoną na wykończenie budowy drogi żelaznej w Budapeszcie, nie utrzymał się.

— O stanie zdrowia Jego ces. Mości Cesarza Ferdynanda, chorego od kilku dni na katar piersiowy, podają lekarze nadworni w Pradze, dr. Ehmig i dr. Gassner, dnia 19 b. m. następujący biuletyn: „Dnia wczorajszego był kaszel dość częsty; flegma odchodziła lekko; oddech nie przyspieszony, ale febra zawsze jeszcze w równym stopniu; większą część nocy przespał chory spokojnie; kaszel i febra ustały cokolwiek, oddech wolniejszy."

— Minister rolnictwa zatwierdził w zastępstwie ministra handlu wybór ponowny Kajetana Bayera na prezydenta a Emila Szkodę na wiceprezydenta Izby handlowej w Pilznie.

— Nadzwyczajny poseł hiszpański w Wiedniu, Don Cipriano del Mazo y Gherardi, odwołany z swej posady, był d. 18 b. m. na audyencyi pożegnalnej u Najj. Pana.

— D. 19. b. m. odbyło się w Gradcu zgromadzenie wyborców i uchwaliło jednogłośnie rezolucyę, w której wyborcy dziękują prezydentowi Izby deputowanych, dr. Rechbaurowi, za poparcie rządu.

— Dzienniki węgierskie donoszą, że na początku bieżącego tygodnia zbiorą się członkowie węgierskiego gabinetu w Wiedniu celem odbycia narady pod przewodnictwem Najj. Pana. — Według *Pesti Naplo* ma rząd węgierski natychmiast po feryach wielkanocnych przedłożyć Izbie niższej sejmu węgierskiego stosowne przedłożenie co do kolei północno-wschodniej, kolei galicyjsko-węgierskiej i Koszycko-Bogumińskiej.

— Na posiedzeniu Izby niższej sejmu węgierskiego w d. 19 b. m. uchwalono po dłuższej rozprawie budżet ministerstwa skarbu w myśl wniosków komisyi skarbowej.

Niemcy. (*Z sejmu pruskiego*) Na czwartkowem posiedzeniu przyszedł pod obrady projekt ustawy o odjęciu dotacyi klerowi katolickiemu. Podaliśmy w swoim czasie ptojekt ten w dosłownem brzmieniu. Paragraf pierwszy stanowi, że całemu duchowieństwu w Prusiech z wyjątkiem księży, piastujących posady przy zakładach publicznych, wstrzymane zostają dotacye ze skarbu państwa i z funduszów, stojących pod stałym zarządem państwa.

Przeciw §. 1. zapisali się do głosu deputowani baron Wendt, Windthorst i Thissen; za paragrafem dep. Werner, Gneist, Jung, Löwe, Windthorst (Bielefeld) Dr. Petri, dr. Röpell i trzech innych jeszcze.

Dep. br. Wendt. Paragraf 1. zawiera w sobie cały przedmiot i system ustawy, której sankcyi żądają od nas. Motywa tego paragrafu opierają się z jednej strony na prawach majestatu, z drugiej na tychże prawach z związku z bullą *dc salute animarum*, a wreszcie na ostatniej encyklice papieskiej. Minister oświaty i motywa mówią, że te prawa majestatu zostały zastrzeżone w patencie publikacyjnym pomienionej bulli. W owych przedkonstytucyjnych czasach jednak nie zależało jeszcze od woli absolutnego monarchy normować te prawa w sposób dowolny; był on przeciwnie związany panującemi wówczas pojęciami prawnemi.

Minister mówi dalej, że bulla *de salute* nie jest konkordatem, może przeto być zmienioną jak każda inna ustawa. Lecz bulla ta ma przecież prawne podstawy w luźnych obietnicach monarszych, że kościół katolicki winien być dobrze dotowany. A w tych świętych przyrzeczeniach tkwi przecież pewien przymus moralny, który się nie da bez ceremonii uchylić. Dalej powiedział minister, że ostatnia encyklika została urzędownie ogłoszoną w *Westf. Merkur*, który przecież nie jest urzędowym organem Kuryi. Kurya wie dobrze, co ma sądzić o biskupach niemieckich, wie ona dobrze, że biskupi w danym razie nie ulękną się kary prasowej. Dziwna rzecz zresztą, że motywa przykładając tak wielką wagę do tej encykliki, nie podają nam jej dosłownie. Encyklika ta znaną jest dotychczas jako artykuł dziennikarski, który zapewne nie wszyscy deputowani czytali. Pozwolę sobie przeto odczytać ją tutaj. (Ogromny tumult nalewicy. Głosy: nie czytać!)

Prezydent. Nie mogę zabronić mowcy odczytania tego dokumentu z przytoczonych przez niego powodów, lecz zwracam jego uwagę, że dokument ten jest znany i że Izba nie życzy sobie jego odczytania (ogromny niepokój. Głosy z centrum: czytać, z lewicy: nie czytać! Mowca zaczyna czytać) Moi panowie! proszę o spokój. Gdy nie mogę przeszkodzić odczytaniu proszę Izby, aby podczas czytania zachowała się spokojnie (brawo z centrum).

Dep. Wendt czyta encyklikę wśród ogromnego gwaru w Izbie. Wielka liczba deputowanych opuszcza demonstracyjnie salę. W Izbie pozostaje centrum, pewna część stronnictwa narodowo-liberalnego i kilku z z partyi postępowej. Gdy mowca skończył czytanie, mówi

Prezydent: Jeszcze raz wyrażam ubolewanie, że mowca wbrew życzeniu Izby nie zaniechał tego czytania, i że nadużył tym sposobem w wysokim stopniu cierpliwości Izby. Nie mogę jednak przypuszczać, by przez to został osiągnięty cel zamierzony, mianowicie publikacya tej encykliki.

Dep. Wendt: Motywa, które mnie skłoniły do odczytania wypowiedziałem wobec p. ministra wyznań; zastrzegam się przeciw podsuwaniu mi innych motywów.

Mowca przeszedł następnie do dalszej krytyki projektu i stosunków w Austryi, podnosząc, że złożenie Arcybiskupa hr. Ledóchowskiego z biskupiej stolicy i biskupa Martina, jest nieważnem. Na ludność katolicką nowe, nieusprawiedliwione spadną ciężary, ale ona zniesie je chętnie.

Następnie dyrektor ministeryalny dr. Förster w imieniu ministra Falka odpierał wywody poprzedniego mówcy, podnosząc mianowicie, że bulla *de salute animarum* jest jednostronnym statutem Papieża, który dopiero przez sankcyę królewską stał się prawomocnym. Dr. Förster określa nadto bliżej znaczenie encykliki papiezkiej, oświadczając, że rząd musiał upatrywać w niej doniosłe dla swej kościelnej polityki znacznie.

Dalej starokatolik deputowany Werner oświadczył się kategorycznie za przedłożonym projektem, uznając jego konieczność w obec oporu katolickiego duchowieństwa. Biskupi nie ograniczają się bowiem na biernym oporze, ale czynną stawiają opozycyę ustawom krajowym mimo, że biskup Martin w dziele swem wyraźnie powiada, że obowiązkiem jest duchowieństwa słuchać władzy świeckiej.

Dep. Thissen, Kanonik z Limburga, oświadcza w imieniu duchowieństwa, że nie da się ono bynajmniej zastraszyć przedłożonym projektem i wiernie wytrwa na zajętem stanowisku. Ilekroć starano się pogrzebać kościół, zawsze grabarze jego sami padali ofiarą. Duch Macchiavella, duch przewrotu kieruje obecną polityką i widocznemi w niej są żywioły, które doprowadziły do rewolucyi francuzkiej. Kościół i religia z nadziemskim swym charakterem przetrwają ucisk obecny, tak jak przetrwały burze przeszłości. Na powyższych słowach zamknięto dyskusyą nad §. 1. projektu i na wniosek deputowanego Schorlemer-Alst przeszła Izba do imiennego głosowania nad tym paragrafem. Rezultat głosowania okazał 263 głosów za §. 1 projektu a 88 głosów przeciw. Tym sposobem przyjęto §. 1 projektu wedle propozycyi rządu, opiewający, jak następuje: „W archidyecezyach Kolońskiej, Gnieźnieńskiej i Poznańskiej, dyecezyach Chełmińskiej, Warmińskiej, Wrocławskiej, Hildesheimskiej, Osnabrückskiej, Paderbornskiej, Monasterskiej, Trewirskiej, Fuldajskiej, Limburskiej, obwodach delegacyjnych tych dyecezyi jako i pruskich dzielnicach archidyecezyi Pragskiej, Ołumunieckiej Fryburskiej i dyecezyi Moguńckiej, od czasu ogłoszenia tej ustawy wstrzymane będą wszystkie dla biskupstw i należących do nich instytutów oraz duchownych, przeznaczone dotacye państwowe. Wyjątek stanowią jedynie fundusze przeznaczone dla duchownych po zakładach. Do funduszów państwowych należą i te fundusze, które są pod administracyą państwa." — Izba przeszła następnie do §. 2 projektu, a nazajutrz przyjęła całą ustawę w drugiem czytaniu. Sprawozdanie z tych obrad odkładamy do jutrzejszego numeru.

— Z Międzychodu w Poznańskiem donoszą pod dniem 19. b. m., „Wczoraj zaszły w Kamionnie podczas jarmarku hałaśliwe zbiegowiska przeciw ustanowionemu przez rząd proboszczowi Kick (drugi Kubeczak) Dopiero za wystąpieniem żandarmeryi zamieszki zostały stłumione. Zarządzono śledztwo sądowe."

—Król bawarski przyjął dymisyę jenerała bar. Prankha jako ministra wojny i uznając jego liczne zasługi, nadał mu charakter jenerała piechoty. Prankh będzie pełnił jeszcze obowiązki ministra aż do mianowania następcy po sobie.

Francya Komisya Zgromadzenia narodowego dla sprawdzenia wyboru Bourgoinga w departamencie Nievre odbyła d. 16. b. m. posiedzenie, na którem przesłuchiwała ministra sprawiedliwości Dufaura. Minister wręczył komisyi akta sądowe, odnoszące się do tej sprawy a mianowicie: protokoły przesłuchań oskarżonych o agitacyę i zeznań świadków; jakoteż sprawozdania generalnego prokuratora złożone poprzedniemu ministrowi sprawiedliwości. Dufaure dodał, iż przeczytawszy te akta nie mógł pojąć, dla czego rząd nie chciał ich dawniej wydać komisyi, Co się tyczy dokumentów trzeciej kategoryi. t. j. owych pism, które zabrano u oskarżonych, oświadczył Dufaure, iż bez zezwolenia Zgromadzenia narodowego wydać ich nie może; jednak nie będzie się sprzeciwiał wydaniu. Powody tego są czysto jurydycznej natury: dokumenta tej kategoryi są po zastanowieniu śledztwa własnością osób prywatnych, jeżeli zaś znajdują się w rękach sądu, są tam złożone jakby w depozycie. Parlament, który w sprawach śledztwa politycznego może arogować sobie prawo absolutnej konfiskaty, może postanowić, ażeby te papiery wydane zoztały. Rząd nie może tego sam uczynić. Komisya miała się zebrać dnia następnego, przejrzeć dokumenta o które obecnie chodzi, i powziąć decyzyę.

— Mowa ks. Pasquiera, nowego prezydenta Zgromadzenia, którą w ostatnim numerze *Gazety* podaliśmy, wywołała w kołach stronnictwa republikańskiego bardzo dobre wrażenie. Dzienniki tego towarzystwa oceniają ją także bardzo przychylnie. *Currier de France* nazywa ją aktem politycznym; prezydent Izby wypowiedział jasno swoje zapatrywania oznajmił tym sposobem krajowi ducha nowych ustaw konstytucyjnych i dał do poznania, że kto tym ustawom się sprzeciwia, winien być uważany jako nieprzyjaciel obecnego porządku rzeczy.

— *Vaterland* wiedeński otrzymał korespondencyę z Paryża z 16. b. m. z której przytaczamy poniżej ważniejsze ustępy: „Wiadomo, że w tych dniach rozpuszczono pogłoskę i zaprzeczono jej, jakoby ks. Hohenlohe miał tu zagrozić w imieniu ks. Bismarcka, że w razie gdyby rząd francuzki skonsygnował wojska na granicy wschodniej na ćwiczenia wojskowe, rząd niemiecki uczyniłby to samo na swej granicy zachodniej. Przyczyny tej pogłoski należy szukać w tej stronie, z której ją rozpuszczono i zaprzeczono. Ks. Bismarcka gniewa to, że Francya tak prędko przychodzi do sił a pogłoska, o której mowa, rozeszła się między publicznością francuzką przed samem głosowaniem nad nową ustawą wojskową. Z faktu tego łatwo wysnuć wnioski co do powodu puszczenia w obieg tej pogłoski. Równocześnie wydano w Berlinie zakaz wywozu koni, który prasa bismarkowska łączyła z nieustannemi i nadzwyczajnemi uzbrojeniami we Francyi. Tymczasem faktem jest, że reorganizacya armii francuzkiej może być w zupełności przeprowadzoną dopiero za 6 do 7 lat; dopóki zaś to nie nastąpi, Francya nie będzie mogła rozporządzać dobrze uorganizowaną armią, nie może więc narażać się na niebezpieczeństwa wojny. Z jej strony nie grozi Europie zerwanie pokoju. Francya dała tego dowody w swej polityce włoskiej, unikając jak najtroskliwiej wszelkiego zawikłania zagranicznego. Po odwołaniu okrętu Orénoque polityka niepokojowa byłaby dla Francyi największym błędem.

Lecz z drugiej strony czy Francya nie miałaby dość powodów niepokoić się wiadomościami, jakie narodowo-liberalne dzienniki podają z niemieckich placów broni na granicy zachodniej? Czy dzienniki te nie podawały najmniejszych szczegółów o założeniu fabryki konserwów żywności w Moguncyi, jak tam zakładają olbrzymie magazyny, które będą w stanie zaopatrzyć w żywność półmilionową armię, operującą przeciw Francyi? Tu nic o tem nie wspomniano; to zaś, że rząd każe fortyfikować nową granicę, od której Paryż jest zupełnie odsłonięty, jest tylko wymogiem obrony własnej.

Ponieważ zaś poznano tu politykę ks. Bismarcka po własnych smutnych doświadczeniach, wielu jest takich, którzy utrzymują, że kanclerz berliński będzie prędzej czy później potrzebował większej kampanii na zewnątrz, ażeby pozbyć się trudności wewnętrznych, które nagromadził sobie od pewnego czasu. W jakim kierunku kampania ta przedsięwziętą będzie, czy na południowy wschód czy też na zachód, trudno jeszcze przewidzieć. Lecz tym razem będzie miał ks. Bismarck większe trudności do przyzwyciężenia niż w r. 1866. i 1870. Mam powody, dla których to utrzymuję."

Anglia. W Izbie wyższej lord Derby odpowiadał 18. b. m. na interpelacyę lorda Strathedena, że mu nie wiadomo, czy państwa północne już odpowiedziały na notę turecką z d. 23go października 1874 względem traktatów handlowych z Rumunią i Serbią. Od ostatniego jego oświadczenia, okoliczności nie zmieniły się. Anglia obstawać będzie przy swojem tłómaczeniu przepisów traktatu paryzkiego, ale nie może innych państw zmusić do zapatrywania się podobnież. W Izbie niższej na zapytanie Pease odpowiedział podsekretarz spraw zagranicznych; iż rząd zgłosił się do władz w Galaczu o ukaranie rozbójników, którzy napadli d. 7go lutego Anglika Dodsham.

Hiszpania. Rząd ogłasza, że był zupełnie obcym publikacyi dokumentów tyczących się umowy zawartej z Cabrerą. Warunki tej umowy są te same, jakie rząd wśród podobnych okoliczności przyznawał prowincyom północnym.

— Korespondent *Vaterlandu* z Very donosi, że jenerał Despujols wskutek ostatniej porażki, zadanej mu przez Dorregaraya, podał się do dymissyi. Również generał Salamanca, dotychczasowy komendant Bilbao, ustąpił ze swej posady.

Tenże korespondent pisze, że wojska króla Alfonsa pochwyciły niedawno i rozstrzelały korespondenta dziennika bretońskiego *Gazette de l' Est* nazwiskiem Bernon. Ciekawa rzecz, czy rząd Francuzki poczyni z tego powodu jakie kroki u rządu madryckiego.

— Między załogą twierdzy San Sebastian wybuchły niepokoje. Wszyscy ochotnicy wraz z oficerami złożyli broń i wzięli dymisyę. Karliści bombardują miasteczko Guetaria na zachód od Zarauz, zajęte dotych- przez oddział wojsk generała Lomy.

Paryskiemu *Univers*, odebrano debit w Hiszpanii, i natomiast *Figaro* uznany został organem Don Alfonsa w Paryżu.

Włochy. (*Allokucya papiezka.*) Na konsystorzu z 15. b. m. miał Ojciec św. do zgromadzonych w Watykanie kardynałów allokucyę, którą powtarzamy w streszczeniu.

Naprzód ubolewa papież, że nominacya nowych kardynałów nie może się odbyć w sposób tak świetny i uroczysty, jak tego godność kościoła wymaga, ale nadeszły tak przykre czasy, że papieżowi nie wolno nawet żalić się nad losem kościoła. Nie można dziwić się tym, którzy dawno już odpadli od kościoła z nienawiści ku niemu,

ale ubolewać trzeba z całego serca nad tymi we Włoszech, którzy dawniej byli synami kościoła, a obecnie przemienili się w nieprzyjaciół jego. Dalej rozwodzi się papież nad prześladowaniem duchowieństwa we Włoszech, nad zepsuciem młodzieży, pochodzącem ztąd, że nadzór szkolny wydarto duchowieństwu i oddano ludziom, pozbawionym wszelkiej wiary i religii, ludziom, co wszczepiają w młodzież zgubne zasady stulecia. Nawet wychowanie tych, co służbie Bożej chcą się poświęcić podlega najrozmaitszym przeszkodom tak, że osiągnięcie zawodu tego, z każdym dniem trudniejszem się staje. Do czego zmierzają nieprzyjaciele kościoła poznać można ztąd także, że dodają odwagi i zachęty takim duchownym, którzy buntują się przeciw biskupom i innym przełożonym. „Nawet głoszenie słowa Bożego, mówi dalej papież i rozpowszechnianie mów naszych napotyka na wrogie działania władzy świeckiej. Właśnie zapowiedziane są ustawy karne przeciw tym, których słowa nasze albo akta tej Stolicy Apostolskiej bądź drukiem, bądź w inny sposób rozpowszechniają... Poznać z tąd można, jakie znaczenie i jaką doniosłość mają niektóre ustawy, które zostały wydane niby dla obrony wolności naszej i godności. Coraz lepiej okazuje się, jak konieczną jest dla nas najwyższa i zupełna, żadnemu obcemu panowaniu nie podległa władza, której Opatrzność Boża użyczyła papieżom rzymskim, aby urząd swój duchowny w całym świecie swobodnie i bez przeszkody wykonywać mogli.

Tymczasem grożą nam nawet przytłumieniem głosu najwyższego nauczyciela, aby nie rozchodził się po świecie, owego głosu, który nie może być ograniczonym, ani ścieśnionym bez pogwałcenia praw wszystkich wiernych.

Wszystko to jednak jeszcze nie wystarcza tym kościołoburzcom. Niedawno usiłowano w pewnym obcym kraju przez rozpowszechnianie pewnych pism, w których przekręcono dekrety Soboru watykańskiego, naruszyć swobodę kardynałów w wyborze następcy naszego, i tę czysto kościelną sprawę przedstawić jako świecką w znacznej części. Lecz najznakomitsi i najdoważniejsi biskupi niemieckiego państwa w świetnem, publicznem oświadczeniu, które na zawsze pozostanie pamiętnem w rocznikach kościoła, gruntowną dali odprawę owym błędnym naukom i przekręcaniom. Udzielając w obec was i całego katolickiego świata wszystkim wspomnianym biskupom najwyższej pochwały, ratyfikujemy owe znakomite ich oświadczenia i protesty i zatwierdzamy je całą naszą powagą apostolską."

Następnie przechodzi papież do nominacyi członków kardynałów, których wylicza, oddając każdemu z nich największe pochwały. Dalej zaś mówi: Oprócz tych sześciu kardynałów zamierzamy dla chwały Bożej mianować pięciu innych jeszcze, których imion z przyczyn słusznych na razie nie wymieniamy, pozostawiając sobie ich mianowanie do chwili, którą uznamy za stosowną. Na wypadek jednak gdyby Stolica Apost. została osieroconą, zanim imiona ich będą ogłoszone, zostaną oni w testamencie naszym wskazani i na mocy władzy naszej Apostolskiej, chcemy i postanawiamy, aby im przysłużało czynne i bierne prawo wyboru przy obiorze naszego następcy."

KRONIKA.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej lwowskiej z grupy większych posiadłości, odbędzie się dnia 9go kwietnia b. r. równocześnie z rozpisanym już na ten dzień uzupełniającym wyborem jednego członka Rady powiatowej lwowskiej z tej samej grupy.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej Drohobyckiej z grupy większych posiadłości rozpisany został na dzień 29go kwietnia b. r. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom ces. król. starostwo.

— **Mianowania.** Major pułku piechoty nr. 24., Ludwik Jellek, przeniesiony został w stan spoczynku, to samo tytularny podpułkownik ułanów ladwery, szwadronu nr. 7. Mikołaj Bobory. — Podporucznik pułku piechoty nr. 65 Jan Neuman, mianowany porucznikiem tegoż pułku; porucznik p. nr. 57 Juliusz Zopota oficerem — instruktorem przy krośnieńskim batalionie landwery nr. 58, a porucznik brodzkiego batalionu landw. nr. 68 takimże instruktorem przy batalionie landwery nr 58.

— **Fantazye marcowe.** Powietrze w ostatnich dniach tak kapryśło, że wczoraj n.p. po dwa kroć najpiękniejsza pogoda ustępowała miejsca śnieżnicy. W końcu jednak pierwsza zwyciężyła i przez całe popołudnie prawdziwie wiosenne i godne palmowej niedzieli świeciło nam słońce.

— **Pożar.** Dziś o godzinie wpół do 10 przed południem z gorączkową gwałtownością uderzono na wieży ratuszowej w dzwon głowny sygnalizując pożar w 4 dzielnicy. Z niewiadomej dotąd przyczyny wybuchł ogień w cieplarni pałacu dawniej Turkułłów pod l. 25 przy ulicy Piekarskiej i przy silnym wietrze płomienie rzucały się już na dach gontowy przytykającego o ścianę tylko budynku głównego, gdy nadbiegła straż ogniowa miejska i ochotnicza natychmiastowem rozerwaniem kilku sążni kwadratowych dachu na budynku głównym zapobiegła dalszemu szerzeniu się ognia, a we 20 minut stłumiła także zupełnie pożar w cieplarni. Szkoda nie może być znaczną, zgorzał bowiem częściowo tylko dach na cieplarni, przyczem ucierpiały także pielęgnowane tam rośliny.

— **Ruch przedświąteczny** znać już na ulicach i przy straganach, mniej jednak podobno w magazynach galanteryjnych, a przynajmniej panowie właściciele takich magazynów skarżą się na stagnacyę w porze, innemi laty bardzo przyjaznej odbytowi.

— **Dyrektorem technicznym** tutejszego stowarzyszenia przemysłowego, mianowany został, jak się dowiadujemy prywatnie, p. Mieczysław Darowski, były inżynier budowy drogi żelaznej arcyks. Albrechta.

* **Ogień kominowy.** W kamienicy pod l. 13 przy ulicy Skarbkowskiej wszczął się wczoraj silny ogień kominowy, który ugasiła miejska straż ogniowa, nim zdołał przybrać groźniejsze rozmiary.

* **Samobójstwo.** Katarzyna Roniewicz, służąca mająca lat 23, stanu wolnego, powiesiła się zeszłego piątku w pomieszkaniu swego służbodawcy pod l. 103 za rogatką Janowską. Powodem samobójstwa był zawód doznany w miłości. Zwłoki zmarłej przeniesiono do szpitalu.

— **Zmarli** w naszem mieście: w sobotę skutkiem pęknięcia serca dr. Józef Molędziński, prymaryusz oddziału chirurgicznego przy tutejszym szpitalu głównym, niepospolity operator, używający powszechnego szacunku i wzięcia, w sile wieku; wczoraj dr. Edward Kellermann-Trusow, były protomedyk, kawaler orderu Franciszka Józefa i t. d. w 69 roku życia. — Umarł także znany obywatel miejski Klemens Motylewski, członek Rady miejskiej i t.d.

— **Okropny wypadek** zdarzył się d. 19. marca w kopalniach czeskich Joachimsthal. W jednym z szybów wybuchł pożar, przyczem wielu robotników zostało odurzonych kwasem węglowym, kilku na miejscu zginęło a 60 ledwo uszło z życiem, dzięki wczesnej pomocy.

— **Teatr amatorski w Lisku.** Staraniem p. burmistrza zawiązało się w Lisku amatorskie Towarzystwo dramatyczne celem dawania przedstawień na różnorodne cele dobroczynne. Pierwsze przedstawienie dane będzie dnia 4. kwietnia w sali kasynowej a odegrane będą dwie jednoaktowe komedye: Walerego Łozińskiego *Niebezpieczny człowiek* i Jana Aleksandra hr. Fredry *Consilium Facultatis*.

Biletów dostać można w cukierni p. Skibińskiego — a w dzień przedstawienia przy kasie.

— **Na linii rumuńskiej** drogi żelaznej Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej, przywrócony został regularny ruch pociągów osobowych i towarowych z dniem 15go b. m., gdyż trudności wynikłe z ogromnych zasp śnieżnych zostały usunięte.

— **W Edynburgu** zgorzał dnia 14go b. m. do szczętu drugi teatr, zwany *South-minster Theatre*, który zbudowany był z drzewa i mieścił 2000 osób. Przed kilkoma zaledwie miesiącami zgorzał był w tem mieście teatr główny.

— **Amerykański pojedynek.** Przed kilkoma dniami w jednym z hotelów w Pressburgu młody akademik wiedeński Loehr strzelił do siebie z rewolweru cztery razy — czy w chęci odebrania sobie życia, nie wiadomo, gdyż z czterech kul jedna tylko drasnęła oko tak, że wyciekło, lecz podobno skutkiem pojedynku amerykańskiego.

— **Ilu Józefów liczy Praga** można wnosić z tej okoliczności, iż w ciągu przedpołudnia dnia 19go b. m. na pocztach tamtejszych oddano do rozesłania po mieście 35.000 listów z gratulacyami imienin.

— **Sąd przysięgłych w Wiedniu** skazał d. 19go b. m. Józefa Kosakowskiego z Litwy, rossyjskiego radcę dworu i szefa departamentu ciowego w Rydze, liczącego 44 lat, żonatego, ojca dwojga dzieci, za wykroczenie przeciw publicznej obyczajności z §. 516. ust. karn. na dwumiesięczny ścisły areszt. Kosakowski umieścił d. 12. b. m. w pewnym dzienniku wiedeńskim inserat w języku francuzkim, który w wysokim stopniu obrażał uczucia przyzwoitości.

— **Na krakowską wystawę sztuk** pięknych nadeszły w ostatnich dniach między innemi dwa obrazy utalentowanego malarza, p. Zygmunta Sidorowicza, znanego w szerszych kołach naszego miasta, a mianowicie «Głowa kobieca» i «Wieczór zimowy».

— **Pierwsza szkoła sztuk pięknych w Japonii** ma być wkrótce otwartą. Rząd mikada udał się w tym celu do artystów włoskich o pomoc. Szkoła w mowie będąca składać się będzie z oddziałów rzeźbiarstwa, malarstwa, architektury dekoracyjnej i sztuki mozaikowej na wzór szkoły watykańskiej.

— **Najdawniejsze ślady człowieka** na ziemi, stanowiące niejako bezpośredni dowód jego przedwiekowego istnienia, są to, jakie znaleziono niedawno w pokładach węgla opoczystego w Wetzikon pod Zurychem w Szwajcaryi. Dowodem tym jest rodzaj plecionki, sporządzonej niezawodnie ręką ludzką z prętów jodły i wypełnionej korą drzew liściowych. Wychodzący w Winterthur dziennik *Landbote* zapewnia, że zdaniem bazylejskiego profesora Rüttimeiera żadnej nie ma wątpliwości, iż znalezione owe ślady przedwiekowego istnienia człowieka są prawdziwe. Pokłady węgla opoczystego w Wetzikonie należą do okresu pośredniego między obydwoma okresami lodowców a znalezione w nich plecionki stanowią dowód, że w dzisiejszej Szwajcaryi istnieli ludzie już wtedy, gdy po raz wtóry na ziemi rozprzestrzeniały się lodowce.

— **Statystyka pijaństwa.** Niedawno obowiązywać zaczęła w Hollandyi ustawa, mająca na celu ograniczenie prawa wyszynku gorących napojów i konsumcyę tychże, a już zaczynają być widoczne błogie jej skutki. W ciągu 5 miesięcy n. p. ukarano za pijaństwo w samym Haarlemie 226 osób, i takie mniej więcej cyfry wykazuje w statystyce każde większe hollenderskie miasto. W tymże samym czasie popełniono w Hollandyi w nietrzeźwym stanie 22 morderstw, 8 zabójstw, 56 ciężkich uszkodzeń ciała, 2 zbrodnie podpalenia i 41 krwawych bójek. Nie mniejszą jest liczba wypadków których ofiarą padli samiż opoje; i tak 81 wpadło do wody a z tych 30 utonęło, 51 odebrało sobie życie, dwaj spalili się, a pięciu dostało pomieszania zmysłów. Czterech żołnierzy z powodu pijaństwa wydalono z wojska.

GŁOSY PUBLICZNE.

Wyborców z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Kołomyjskiego zapraszam na poufną pogadankę do Kołomyi na 1. Kwietnia o 6. godzinie po południu.

Antoni Golejewski,
poseł Kołomyjski.

Notatki literacko-artystyczne.

✕ **Komissya artystyczna**, złożona przez Wydział krajowy dla czuwania nad estetycznym kierunkiem lwowskiego teatru odbyła pozawczoraj kwartalne posiedzenie. Spodziewając się, że będziemy mogli podać główniejsze ustępy z sprawozdania, które komissya przedłoży Wydziałowi krajowemu, a na którego treść zgodzono się na tem posiedzeniu, poprzestaniemy na wzmiance, że za główną, dotąd nieusuniętą, a prawdziwie fatalną wadę obecnego teatru uważa komissya brak jednolitego i logicznego kierunku. Co do subwencyi, komissya oświadczyła się za wypłatą tej sumy, która z całej kwoty przez sejm uchwalonej przypada za pierwszy kwartał bieżącego roku.

✕ **O Andrzeju Poniatowskim**, bracie króla Stanisława Augusta, ojcu księcia Józefa, generale wojsk austryackich, zaszczyconym wielu wysokiemi odznakami za waleczność i talenta wojskowe, bardzo mało posiadaliśmy szczegółów. Wódz ten, okryty sławą w obcych szeregach, ojciec jednego z najdzielniejszych bohaterów polskich, zbywany bywał dotąd tylko drobnemi wzmiankami, z których niepodobna było powziąć dokładniejszego wyobrażenia o jego życiu i karyerze wojskowej. *Encyklopedya Orgelbranda*, dość zresztą dokładna co do najdrobniejszych osobistości XVIII. wieku, ledwie że zna go z imienia, Bartoszewicz w swych *Znakomitych mężach* nie wiele o nim powiedzieć umie. Najwięcej jeszcze szczegółów zebrał o Andrzeju Poniatowskim K. Wurzbach w swojem *Biographisches Lexicon*, mając wiadomości więcej źródeł pod ręką, niż inni pisarze. Dowiadujemy się teraz, że jeden z znakomitych historyków naszych, pragnąc podać wyczerpującą biografię Andrzeja, udał się wprost do p. ministra wojny w Wiedniu, z prośbą, aby mu pozwolił wygotować wypis z tych dokumentów swego archiwum, które odnoszą się do karyery wojskowej księcia Andrzeja Poniatowskiego, którego ojciec i syn, książę Józef, jak wiadomo, także służyli w armji austryackiej. Mamy nadzieję, że ciekawą pracę o Andrzeju Poniatowskim, napisaną przez wspomnionego historyka, drukować będziemy mogli w *Przewodniku naukowym i literackim*.

OSTATNIA POCZTA.

34. posiedzenie Izby Panów odbędzie się dzisiaj d. 22. b. m.

Presse donosi, że odroczenie Rady państwa ma nastąpić dopiero we wtorek d. 23. b. m. W tym dniu ma Izba Panów odbyć jeszcze jedno posiedzenie.

Do adresu zaufania wystosowanego przez opawską Izbę handlową do ministra handlu dr. Banhansa, przyłączyły się reprezentacye gminne miast: Wagstadt, Freistadt, Freudenthal, Freiwaldau, Jauernig, Benisch, Cieszyn i Friedenberg.

Presse dowiaduje się z Gradcu, że Don Alfonso, brat Don Carlosa, zamierza stale osiąść w Gradcu.

Dr. Rechbauer odpowiedział w drodze telegraficznej na adres zaufania wystosowany doń przez komitet wyborców gradeckich, temi słowy: „Najserdeczniejsze dzięki moim szanownym współobywatelom za wyrazy zaufania, które wzmocniły mię ponownie w przedsięwzięciu stałe i wytrwałe, bez względu na niegodne i bezpodstawne zarzuty, wytrwać w walce przeciw korupcyi za honorem, prawem i wolnością."

Z Tryestu telegrafują do *Presse*, że na odsłonięcie pomnika dla Maksymiliana przybędą Arcyksiążęta Karol Ludwik i Ludwik Wiktor; spodziewają się także przybycia Najd. Arcyks. Albrechta tudzież obu prezydentów ministrów ks. Auersperga i br. Wenckheima.

Najj. Pan mianował d. 15. b. m. wyższych żupanów dla Kroacyi.

Westphäl. Provinzial Ztg. donosi, że biskup padernborński Martin wyrokiem sądu apelacyjnego skazany został na trzy miesiące więzienia w fortecy za ogłoszenie listu pasterskiego z 14 marca 1874.

W procesie przeciw socyalnym demokratom w Berlinie orzeczono zamknięcie powszechnego niemieckiego stowarzyszenia robotników i kilku innych stowarzyszeń rzemieślniczych jako politycznych. Naczelnicy tych stowarzyszeń zasądzeni zostali na grzywny.

Pruska Izba deputowanych odroczyła 20. b. m. swe posiedzenia do dnia 5. kwietnia.

Tegoż dnia odroczyło się Zgromadzenie narodowe francuzkie, jak wiadomo do 11. maja. Również angielska Izba lordów odroczyła się do 8. kwietnia.

Z San Sebastian donosi telegram 19. b. m. Karliści ostrzeliwają ciągle Orio. W stronie Usurbil słyszano strzały karabinowe. Proklamacya Cabrery sprawiła głębokie wrażenie (chyba w San Sebastian.)

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ.

Praga, 22. Marca. Cesarz Ferdynand ma się lepiej; febra i kaszel ustępują.

Monachium, 22. Marca. Podają za pewną wiadomość, że generał Majlinger obejmie ministerstwo wojny.

Petersburg, 22. Marca. Cesarzowa powróciła wczoraj. *Prawitelstwienny Wiestnik* donosi, że zezwolono na wolny od cła i rewizyi przewóz towarów z Prus do Austryi przez komorę graniczną Grajewską i kolejami grajewsko- i brzesko-kijowską.

Berlin, 22. Marca. Rząd niemiecki miał przyjąć propozycyę hiszpańską, aby załatwić sprawę statku *Gustav* w komissyi wspólnej, mięszanej. Hiszpania zapłaci jednak przedtem 10.000 talarów *a conto* odszkodowania.

Rzym, 22. Marca. Generał-adjutant Menabrea powita cesarza austryackiego w Cormons, i odda Mu się na usługi. Izba odroczona do 12. kwietnia.

Barcelona, 22. Marca. General Martinez Campos pobił Karlistów i zajął Olot.

Odpowiedz. redaktor: **Władysław Łoziński.**

Na dochód Instytutu ubogich chrześcian we Lwowie.

W teatrze hr. Skarbka.

W Poniedziałek dnia 22. Marca 1875.

Pod artystycznem kierownictwem

BOLESŁAWA ŁADNOWSKIEGO.

NIECH JEDZIE NA WIEŚ

Komedya w 3 aktach z francuzkiego.

OSOBY:

Pani Aigueperse	Pani Hubertowa.
Urszula, jej synowica	Pani Nowakowska.
Ferd. Colombet, mąż Urszuli	P. Fiszer.
Paulina, jego siostra	Pani Woleńska.
Cezar de Poligny, porucz. maryn.	P. Woleński.
Pani de Nohan, młoda wdowa	Pani German.
Edmund, narzeczony Pauliny	P. Nowakowski.
Pan Mathiou	P. Linkowski.
Justyna, pokoj. pani de Nohan	Pna. Lewicka.
Franciszek, lokaj pani Aiguep.	P. Januszkiewicz.
Lokaj	P. Nowicki.

Rzecz dzieje się w Paryżu.

Reżyser Pan Fiszer.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 21. Marca

Hotel Żorza.

Pp. M. Cywiński, z Telatycz. — A. Terłecki, Ciesiaczyna.

Hotel Langa:

Pp. T. Mochnacki, z Przemyśla. — K. Lenois, z Paryża.

Hotel Krakowski:

Pp. B. Sługocki, z Dmytrowa. — J. Tyndyk, Sądowej Wiszni.

Hotel Kuhna.

P. A. Mijakowski, ze Złoczowa.

Hotel pod białym koniem:

P. Emil Ulm, z Łańcuta.

Hotel Angielski:

Pp. T. hr. Karnicki, z Wołczuch. — J. Bosakowski, z Rudek. — G. Aksentowicz, z Pitrycz. — F. Bartmański, z Tadan. — A. Ossoliński, z Tarnowa. — K. Swieżyński, z Międzywodzia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J. hr. Tarnowski, do Chorzelowa. — O. br. Wattman, do Rudek. — A. Kieb, do Tarnopola. — F. Frank, do Nahaczowa. — P. Komornicki, do Kałusza. — A. Stecki, do Srodopolca. — W. Struszkiewicz, do Wełdzirza. — L. Wiśniewski, do Mielca.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 22. Marca 1875.

Barometr 730·0.mm. Psychrometr suchy — 4·00°C Psychrometr wilgotny — 4·38°C. Prężność pary 3·07 mm. Wilgoć 91%. — Zachmurzenie 10. Wiatr Z5. Ozon 8. Opad w mm. z ostatnich 24. godz. Temperatura powietrza —3·2°R.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: rano o godzinie 5. minut 57 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10. minut 50 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 9 min. 45 (pociąg czysto osobowy).

Z Czerniowiec: rano o godz. 4. min. — (pociąg mieszany); po południu o godz. 3. min. 5 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 10. min. 13 (pociąg pospieszny);

Z Stanisławowa (przez Stryj): wieczorem o godz. 7. min. 22. (pociąg mieszany):

Z Podwołoczysk (do Lwowa na Podzamcze): po południn o godz. 3. min. 28 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 3. min. 40 (pociąg mieszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: rano o godzinie 5. min. 5 (pociąg czysto osobowy); po południu o godz. 5. min. 5 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 28 (pociąg pospieszny);

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 27 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. — (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. — (pociąg mieszany)

Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 50 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 48. (pociąg mieszany);

Do Stanisławowa (przez Stryj): rano o godz 7. min. 22 (pociąg mieszany);

Do Podwołoczysk (z Podzamcza): w południe o godz. 12. min. 26 (pociąg mieszany); w nocy. o godz. 11. min. 32 (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem

Lwów, dnia 20. Marca 1875.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (z kup.)				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	233	50	235	50
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. m. k.	143	—	145	—
Banku hip. gal. po 200 zł.	244	—	246	—
2. Listy zast. za 100 zł. (Oprócz kuponu b.)				
Tow. kred. gal. 5-prcnt. w. a.	85	75	86	25
Tow. kredyt. gal. 4-prc w. a.	76	30	76	80
5-prcnt. listy zastawne nowe okresowe	85	75	86	25
Banku hipoteczn. gal.	90	10	90	75
Gal. zakładu kred. włościańskiego	97	75	99	—
Ogólnego rolniczo-kred. Zakł. dla Gal. i Bukowiny 6-prc los. w 15 lat	89	75	90	75
3. Obligi za 100 zł				
Indemnizacyjne gal.	85	75	86	40
Pożyczki krajowej z r. 1873 po 6 pr. wa.	90	—	91	—
4. Losy.				
Miasta Krakowa	16	—	17	—
" Stanisławowa	14	75	16	25
5. Monety.				
Dukat holenderski	5	12	5	20
" cesarski	5	13	5	23
Napoleond'or	8	84	8	91
Pół imperyał rossyjski	8	95	9	10
Rubel rossyjski srebrny	1	62	1	70
" papierowy	1	53	1	54
Pruskie bilety kasowe	1	63	1	64
Srebro	105	—	106	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. Marca 1875.

	płacą	żądają
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług państwa w bankn.	71.50	71.60
" w srebrze	75.95	76.05
Losy z r. 1839 całe	273.—	275.—
" " 1839 piąta część	248.50	249.50
" " 1854 po 250 zł. 4-prc.	104.50	105.—
" " 1860 po 500 zł. 5-prc.	112.50	112.75
" " 1860 po 100 zł. 5-prc.	115.75	116.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	138.75	139.—
Renty Como po 42 lir. austr.	21.50	22.50
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	98.—	—.—
Bukowiny	82.50	84.25
Galicyi	85.75	86.10
Niższej Austryi	98.—	99.—
Siedmiogrodu	75.75	76.75
Węgier	78.90	79.30
3. Akcye		
Bank Anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	139.25	139.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	235.75	236.—
Niższo-austr. tów. eskompt. po 500 zł.	835.—	815.—
Gal banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	963.—	965.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	441.—	442.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł m. k.	188.—	188.50
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb	—.—	—.—
Płn. kol. po 1000 zł. w a.	1962.—	1967.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	233.75	234.25
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. s. w srebr	144.75	144.25
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	303.50	304.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	137.75	138 25
I. Kol. węg. gal. à 200 zł. w srebr.	119.50	120.50
4. Listy zast. losowane, (za 100 zł.)		
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	96.50	97.—
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat 6-prc.	93.25	93.75
" " " " " " 36 " 6-prc.	[illegible]	[illegible]
" " " " " " 36 " 5 i pół	92.75	93.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc	76.50	—.—
" " " po 5 prc.	85.80	86.20
Gal. zakł. bank hipot. po 5 prc.	90.25	90.50
Gal. zakł. kred. włość. po 6 proc.	99.—	99.50
Bank. narod. po 5 prc.	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	86.80	87.—
" " " po 6 prc.	—.—	—.—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a	71.—	74.50
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. s.	27.—	28.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.—	95.50
" " po 100 zł. w. a.	92.25	92.50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5prc.	—.—	—.—
" " " " II. emisyi	101.50	101.75
" " " " III. "	93.50	100.—
Kol. lwow.-czern. jas. IV. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srebr.	—.—	79.—
Węg. gal. kol. à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	168.50	169.—
Clarego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.75	95.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	13.75	14.25
Losy miasta Krakowa	16.25	17.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.75	28.25
Palffiego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.75	14.25
Salma po 40 zł. m. k.	35.75	36 25
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.75	28.25
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł w. a	15.—	16.—
Poż. Tryest. po 100 zł m. k.	109.—	110.—
" " 50 zł. w. a.	53.50	54.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23 25	23.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20 50	21.50
Weksle (Na 3 miesięcy)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	92.30	92.45
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	54.—	54.10
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	111.35	111.50
Paryż za 100 fr.	44.05	44.10
Kurs złota.		
Dukat ces. mon.	5.23	5.24
" pel. wagi	—	—
Korona	—	—
20-frankówka	8.85	8.88
Rossyjski imperyał	—	—
Talar związkowy	—	—
Srebro	104.40	104.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. Marca 1875.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	71	55
" " w srebrze	75	80
Losy z 1860 roku	112	25
Akcye banku wiedeńskiego	966	—
" kredytowego	236	75
Londyn 10 funtów szterlingów	111	40
Srebro	104	50
Napoleond'or	8	88 1/2
Dukat	5	23 1/2
100 Marek	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(916 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3537. C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie podaje niniejszem do wiadomości, że Kunegunda Worwa z Ponic, żona Jana Worwy uchwałą c. k. Sądu krajowego w Krakowie dtto. 21. Listopada 1874 do l. 31659 za marnotrawczynię uznaną i dla niej jej mąż Jan Worwa kuratorem ustanowiony został.

C k. Sąd powiatowy.

Jordanów dnia 16. Lutego 1875.

(907 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10498. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu rozpisuje wykonując odezwę c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 4go. marca 1874. do l. 3116, w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Steina przeciw Jakimowi i Paraszce Steckom o 188 złr. 31 ct. w. a. z p. n. publiczną sprzedaż realności pod nr. k. 48. w Grabownicy, w trzech: na 9. kwietnia 1875., na 14. maja 1875. i 18. czerwca 1875. o godzinie 10. z rana wyznaczonych terminach, ustanawiając cenę wywołania na 610 złr. w. a. a wadium na 61 złr.

Realność przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny, a przy trzecim terminie także niżej ceny sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyjne mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Dobromil dnia 25. stycznia 1875.

(852 3–3) **Edykt.**

L. 9743. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu „Grodek den 20 Juli 1845 pr. 20 C. 700 in C. M. am Zwanzigsten Jänner 1846 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechselbrief an die Ordre Meiner Eigener, die mir bei Ihnen kommende Summe von Gulden Siebenhundert in Zwanzigern 3 Stück pr 1 fl. den Werth in mir selbst und stellen es auf Rechnung laut Bericht Jakob Herz Bernstein Herr Kazimierz Grafen Jabłonowski in Lemberg angenommen Kazimierz Graf Jabłonowski“, by weksel ten najdalej do dni 45 od trzeciego ogłoszenia edyktu tego w Gazecie Lwowskiej tutejszemu Sądowi przedłożył, inaczej takowy za amortyzowany uznany zostanie.

Z c. k Sądu krajowego.

Lwów, 27. Lutego 1875.

(900 2—3) **Edykt.**

L. 2618. C k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Piotra i Magdalenę Romerów, że p Anastazya Bugiel wniesła do tutejszego Sądu pod dniem 19. Lutego 1875. do l. 2618 przeciw tymże i nie objętej masie spadkowej po ś. p. Franciszku Truskolawskim pozew o orzeczenie, że zapozwana masa obowiązaną jest zaintabulować w stanie dłużnym dóbr Olchowy wykreślenie ciężarów na tych dobrach po dzień 24. Sierpnia 1850. zahipotekowanych, uiścić kwoty 200 zł., 200 zł. i 200 zł. a. w. dostarczyć materyał do naprawy budynków w Olchowej i że za te obowiązki odpowiedzialną jest ewikcyą Dom. 308 pag. 96 n. 73 on. zaprenotowaną, który uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 2618 postanowionemu dla nich kuratorowi ad actum w osobie adw. krajowego Dr. Dworskiego z zastępstwem adwokata krajowego Dr. Skórskiego do wniesienia obrony w dniach 90 doręcza się.

Wzywa się przeto pozwanych, aby w oznaczonym czasie albo obronę wnieśli, albo informacyę potrzebną ustanowionemu dla nich zastępcy wcześnie udzielili, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrali, i o tem Sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, albowiem w razie przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemyśl dnia 24. Lutego 1875.

(899 2—3) **Edykt.**

L. 4511. C. k. Sąd krajowy krakowski jako władza spadek po ś. p. Aleksandrze Kazimierzu 2. im. Makowskim urządzająca wzywa niniejszem wszystkich spadkobierców, legataryuszów lub wierzycieli ś. p. Aleksandra Kazimierza 2. im. Makowskiego, którzy są poddanymi tutejszymi, lub jakkolwiek obcokrajowcy, przynajmniej tutaj przebywają, a do spadku po tymże pretensye sobie roszczą, ażeby w zakresie dni 90. od dnia 3. ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, prawa swoje w Sądzie tutejszym tem pewniej zgłosili, ile że po upływie bezowocnym owego terminu spadek wydany zostanie właściwym władzom Królestwa Polskiego, lub osobom przez te władze wskazanym.

Kraków, 5. Marca 1875.

(874 3–3) **Edykt.**

L. 3172. C. k Sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się, i na cały nieruchomy w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25. Grud. 1868 obowiązuje znajdujący się majątek p. Samuela Bloch i mianuje pana c. k. Sędziego pow. Kazimierza Zarębę w Zmigrodzie komisarzem konkursowym z poleceniem, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. Adw. Dr. Dębickiego w Krośnie z zastępstwem p. c. k. Notaryusza Minkusiewicza w Dukli i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie przez postawionego komisarza konkursowego wyznaczyć się mającym z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy i tegoż zastępcy lub wyboru innego zastępcy masy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli w obec komisarza konkursowego się stawili. Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej wyznacza się termin do 30. Kwietnia 1875, w którym to terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe chociażby się nawet o nie spór już toczył, w Sądzie tutejszym (albo też w c. k. Sądzie powiatowym w Zmigrodzie) a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie likwidacyjnym przez komisarza konkursowego oznaczyć i ogłosić się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wykazać. Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać. Nakoniec podaje Sąd do wiadomości że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety Lwowskiej.

Przemyśl dnia 10. Marca 1875.

(947 1—3) **Edykt.**

L. 2684. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 16. Maja 1874 l. 26.217 zarządzającej prenotacyę w stanie biernym dóbr Łubzina i Brzozówka prawa zastawu dla legatów dla sług ś. p. Józefy Paliszewskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomych Józefa Słowika, Maryanny Kalicińskiej, Maryanny Kucharskiej i Jędrzeja Koguta, kurator w osobie adw. Dr. Kuczkiewicza z zastępstwem adw. Dr. Szwedzickiego ustanowionym i temuż powyższa uchwała do l. 26.217 ex 1874. doręczona została.

Wzywamy zatem niniejszym edyktem Józefa Słowika, Maryannę Kalicińską, Maryannę Kucharskę i Jędrzeja Koguta, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście, albo przez zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypisać być musieli.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 13. Lutego 1875.

(953 1—3) **Kundmachung.**

Zahl 51. Nachdem in der Konkursverhandlung des Osias Waldmann nach Abhaltung der allgemeinen Liquidirungs-Tagfahrt noch mehrere Ansprüche gegen die Konkursmasse angemeldet worden sind, so wird zur Liquidirung dieser Ansprüche, so wie zur Wahl des definitiven Vermögens-Verwalters, seines Stellvertreters und des Gläubiger-Ausschusses, welche Wahl bei der allgemeinen Liqnidirungs-Tagfahrt auf Ansuchen der Gläubiger vertagt worden war, eine neuerliche Tagfahrt auf den 7. April 1875 um 4 Uhr Nachmittag angeordnet.

Lemberg, am 14. März 1875.

Der Konkurskommissär

Heller.

(958 1—3) **Kundmachung.**

Zahl 3084. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl, wird dem Inhaber des von Adolf Rosenthal an die eigene Ordre ausgestellten vom Marcel Fechtdegen akzeptirten, vom Aussteller über den Restbetrag von 1609 fl. öst. W. an Josef Schoff girirten in Jaworow zahlbaren, am 15. Juni 1864 fällig gewordenen Wechsels dtto. Jaworow 3. December 1863 aufgetragen, binnen 45 Tagen vom Tage der letzten Einschaltung dieses Ediktes gerechnet diesen Wechsel diesem Gerichte umsogewisser vorzulegen, als sonstens diese Urkunde für unwirksam erklärt werden wird.

Przemyśl, am 3. März 1875.

(939 1—3) **Edykt.**

L. 286 C. k. Sąd miej. delegowany powiatowy dla okolic miasta Lwowa niniejszem z życia i miejsca pobytu nieznanemu Ludwikowi Płotnickiemu a w razie jego śmierci nieznanym jego z imienia życia i miejsca pobytu spadkobiercom, wiadomo czyni, iż na dniu 13. Stycznia 1875. do l. 286 przeciwko nim Franciszka Ksawera Zofia Dymet wytoczyła pozew względem wyznania za zgasłej i aliminowania z tabeli płatniczej z dnia 30. Grudnia 1871. liczba 9322 pretensyi pozwanego w kwocie 100 zł. m. k. czyli 105 zł. w. a, na który tusądową uchwałą z dnia dzisiejszego l. 286 wyznaczony został do rozprawy ustnej termin na dzień 30. Kwietnia 1875. o godzinie 10. rano, że zapozwanym ustanowiono kuratorem adw. krajowego Dra Popiela a zastępcą tegoż adwokata krajowego Dra. Józefa Smolkę i pierwszemu pozew zadekretowany doręczono, wzywa się więc zapozwanych by przed terminem powyż wyznaczonym albo ustanowionemu kuratorowi informacyę do obrony udzielili lub też innego pełnomocnika obrali i Sądowi tutejszemu wymienili inaczej z zaniedbania tego dla nich wyniknąć mogące szkodliwe skutki sobie przypisać by musieli.

Lwów dnia 31. Stycznia 1875.

(940 1—3) **Edykt.**

L. 77. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszym wzywa posiadacza zagubionego wekslu z daty 21. Kwietnia 1873. na 50 zł. w. a. opiewającego, dnia 21. Kwietnia 1874. płatnego i przez Izydora Adolfa Kohna zaakceptowanego, aby takowy w dniach 45 przedłożył, ileże tenże w razie przeciwnym po upływie tego terminu za amortyzowany zostanie uznanym.

Rzeszów, dnia 26. Lutego 1875.

943 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 714. C. k. Sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 76 zł. 4 ct. w. a. z pn odbędzie się w dniach 29 Kwietnia, 24. Maja i 1. Lipca 1875. każdą razą o godzinie 10. przed południem w budynku sądowym w Skawinie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod Nr. 40 w Gaju położonej nieletniego Jana Szczura własnej.

Za cenę wywołania podana będzie kwota 200 zł. a. w.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złoży do rąk komisyi sądowej zakład wynoszący 10% ceny wywołania, a to w gotówce lub papierach publicznych według ostatniego kursu.

Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Skawina dnia 24. Lutego 1875.

(942 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 713. C. k. Sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 113 zł. 98 ct. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 29. Kwietnia, 24. Maja i 1. Lipca 1875. każdą razą o godzinie 10. przed południem w budynku sądowym w Skawinie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod Nr. 49 w Chorowicach położonej a Mateusza Wątora własnej.

Za cenę wywołania podana będzie kwota 300 zł.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złoży do rąk komisyi sądowej zakład wynoszący 10% ceny wywołania, a to w gotówce lub papierach publicznych według ostatniego kursu.

Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Skawina 24. Lutego 1875.

(965 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 829/R. s. o. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie przy szkołach już zreorganizowanych.

A. W powiecie tarnopolskim.

1. W Baworowie etatowa o jednym nauczycielu z roczną płacą 193 zł. 20 ct., 29 korcy i 8 garncy zboża, 600 okłotów słomy na opał, 12 zł. w. a. na usługę szkoły, 10 zł. a. w. na pauszale i ogród.
2. W Chodaczkowie małym etatowa o jednym nauczycielu z roczną płacą 164 zł 93 ct., 48 korcy zboża, 720 okłotów słomy na opał, kolejną usługę szkolną, 10 zł. a. w. rocznie na pauszale i ogród.

B. W powiecie skałackim.

1. W Borkach małych etatowa o jednym nauczycielu z płacą roczną 188 zł. 97 ct. a. w., 33 korcy i 30 garncy zboża, 540 okłotów słomy na opał szkoły, 16 zł. na usługę szkoły, 10 zł. na pauszale i ogród.
2. W Orzechowcu etatowa o jednym nauczycielu z roczną płacą 176 zł. 13 ct., 38 korcy 28 garncy zboża, 622 okłotów słomy, kolejną usługą szkolną, 10 zł. a w. na pauszale i ogród.

Wszędzie prezentuje Rada szkolna miejscowa.

Podania zaopatrzone w potrzebne załączniki należy wnieść za pośrednictwem swojej przełożonej władzy najdalej do końca Kwietnia r. b.

Z Rady szkolnej okręgowej.
Tarnopol dnia 6. Marca 1875.

(933 1—3) **Edykt.**

Nr. 76, C. k. Sąd powiatowy tutejszy wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Szmiegielskiego, ażeby w przeciągu 1 roku zgłosił się do spadku po zmarłej swej w Rozdole dnia 28 Czerwca 1871. matce Maryannie Szmigielskiej, inaczej pertraktacya z kuratorem dla niego w osobie p. Jana Bedlewicza (z Rozdołu) ustanowionym ukończoną zostanie.

Mikołajów, 13. Lutego 1875.

(926 1–3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1110. C. k. Sąd powiatowy w Janowie wiadomo czyni, że dochodzenia miejscowe w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Zalesie na dniu 12. Kwietnia 1875. rozpocznie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Janów dnia 12. Marca 1875.

(930 1—3) **Edykt.**

L. 35 831. C. k. Sąd krajowy w Krakowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Henryka Siebera de Valyemare celem doręczenia mu uchwały tabularnej z 2. Października 1874. l. 27.779 obejmującej dozwolenie zaintabulowania na zasadzie kontraktu kupna i sprzedaży z daty Kraków 19. Września 1874. Stanisława Abłamowicza za właściciela realności pod l. 3 N kat. 127 w Nowej wsi kuratorem adwokata Dr. Ferdynanda Wilkosza ze substytucyą adwokata Dr. Wawrzyńca Stycznia, temuż wyrażoną uchwałę doręcza i o tem Henryka Siebera de Valyemare zawiadamia.

Kraków, dnia 15. Stycznia 1875.

(931 1—3) **Edykt.**

L. 28.718 W sprawie Klemensa Rosenthala. a względnie masy krydalnej tegoż, przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Józefowi Miętta Mikołajewiczowi o zł. 59 ct 60 a. w. ustanawia się Józefowi Miętta Mikołajewiczowi kuratora w osobie adw. Dr. Lisowskiego z substytucyą adw. Dr. Wilkosza.

O tem Józefa Miettę Mikołajewicza edyktem zawiadamia się.

C. k. Sąd powiatowy m. d.
Kraków 5. Lutego 1875.

(962 1—3) **Edykt.**

L. 3344. C. k. wyższy Sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25. Lipca 1871. l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby małżonków Marcina i Antoniny Ojak o utworzenie ciała tabularnego dla realności pod Nr. $261^1/_4$ w Stanisławowie w tamtejszym powiecie sądowym, i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z drewnianego domu mieszkalnego i z gruntu objętości $87^2/_3$ sążni kwadratowych, c. k. Sądowi obwodowemu w Stanisławowie poleconem zostało, ażeby wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego. któryto projekt w tymże c. k. Sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1. Kwietnia 1875. za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1. Kwietnia b. r. począwszy, nowe prawa własności, zastawu, i inne prawa hypoteczne na wyżopisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych. czyli też w inny sposób nastąpić ma,
b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hypotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego, wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. Sądzie obwodowym w Stanisławowie swoje oznajmienie do dnia 30. Czerwca 1875. tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hypoteczne w dobrej wierze nabędą.

Przy tem zauważa się, że niezmienia obowiązku do zgłoszenia okoliczność, iż prawo zgłosić się mające z ksiąg publicznych jest widocznem. lub że odnoszące się do tego prawa podanie w Sądzie wisi w załatwieniu. nakoniec że przewrócenie upadłego edyktalnego terminu do zgłoszenia miejsca nie ma, a przedłużenie takowego dla stron pojedynczych jest nie dopuszczalne.

Z c. k. wyższego Sądu krajowego.
Lwów, dnia 10. Marca 1875.

(946 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2881. W celu wydzierżawienia hurtownej sprzedaży tytoniu w Żółkwi w Lwowskim powiecie skarbowym, rozpisuje się konkurencya przez podanie pisemnych ofert które zaopatrzone w wadyum, w kwocie 60 złr., tudzież legalne posiadanie pełnoletności, moralności i poświadczenia dostatecznego majątku, należy wnieść do włącznie dnia 18 Kwietnia 1875. do drugiej godziny z południa, do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Obrót materyałów tego przedsiębiorstwa wynosił w roku 1874:

co do tytoniu	28.310 zł.	$88^1/_2$ ct.
co do marek stemplowych	7 029 „	98 „
razem	35.340 zł.	$86^1/_2$ ct.

Bliższe warunki licytacyine i wykaz przychodu mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Z C. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu
Lwów, dnia 12. Marca 1875.

(919 1—3) **Edykt.**

L. 1445. Na podstawie uchwały Zł[illegible]czowskiego c. k. Sądu obwodowego z [illegible] Lutego 1875. l. 560 uznano Hnata Skor[illegible] podę z Narajowa marnotrawcą, ustanawiają[illegible] kuratorem Ludwika Saudera.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzeżany 21. Lutego 1875.

(987 1—3) **Konkurs.**

Nr. 2057. W celu obsadzenia posad wyższego kontrolora przy urzędzie sprzedaż[y] soli w Bochni w IX. klasie rangi, z ustalo[nymi] poborami, wypisuje się konkurs.

Ubiegający się, mają swe podan[ia] wnieść do prezydyum c k. krajowej dyrek[cyi] skarbu we Lwowie w ciągu 4 tygodni i [wy]takowych udowodnić, że zdali egzamin z ra[c]hunkowości państwowej, że władają językiem krajowym i że posiadają wiadomośc[i] praktyczne w zawodzie sprzedaży soli.

Lwów dnia 10go Marca 1875.

Kundmachung.

Z. 2881. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Żółkiew, Lemberger Finanz-Bezirks, wird die Concurrenz-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Dieselben sind unter Anschluß eines Reugeldes von 60 fl., dann eines legalen ausgefertigten Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnisses bis einschließig 2. April 187[5] zwei Uhr Nachmittags beim Vorstande der k. [k.] Finanz-Bezirks-Direktion in Lemberg zu überreichen.

Der Material-Verkehr dieses Großverschleiß-Platzes betrug im Jahre 1874:

bei Tabak	28.310 fl.	$88^1/_2$ kr
bei Stempelmarken	7.029 „	98 „
Zusammen	35.340 fl.	$86^1/_2$ kr

Die näheren Lizitations-Bedingniße und der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Lemberg. eingesehen werden.

K. K. Finanz-Bezirks-Diretion.
Lemberg, am 12. März 1875.

(914 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 724. W c. k głównej fabryce tytoniu w Winnikach będą w drodze publicznej licytacyi, następujące ilości niepotrzebnego papieru, szmat, żelaza, popiołu i t. p. sprzedawane

Liczba porządkowa	Złożone w c. k. fabryce tytoniowej	Szmaty z płótna				Razem	Szkarty ze			Z koziej sierści		Stare niepotrzebne żelaz.		stara stal		Popiół		ułamki ze szkła
		drylichowego	zgrzebnego	tłustego	łykowego		szpagatu	sznurów	papieru	Embalaże (kocyki)	szkarty	kute	lane	z pilników	z nożów maszynowych	ołowiany	z drzewa	
		Funty								szt. prawie po 1 ℔	Funty						korcy	funt
1	Winniki	1382	46314	6916	183	54795	2058	5628	2083	11149	1533	2267	4373	225	2051	42	35	733
2	Monasterzyska	—	4400	780	—	5180	100	300	1800	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	Jagielnica	244	1484	—	—	1728	—	830	—	—	—	400	2800	26	—	—	—	3
4	Zabłotów	600	3400	—	—	4000	—	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Summa	2226	55598	7696	183	65703	2158	6858	3883	11149	1533	2667	7173	251	2051	42	35	1103

Mający chęć licytowania mogą tutaj nadesłać swoje pisemne oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. dnia 6. kwietnia 1875 r. o godzinie 12 w południe.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w c. k. głównej fabryce tytoniu w Winnikach, w fabrykach Monasterzyska, Jagielnica i Zabłotowie, w izbie handlowo-przemysłowej jakoteż w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Winniki dnia 3. Marca 1875.

Kundmachung.

Bei der k. k. Tabak Haupt-Fabrik zu Winniki in Galizien, werden folgende Scartmengen veräußert, und zwar:

Post. Nr.	Bei der k. k. Tabak Fabrik	Lumpen-Scarte				Zusammen	Scarte			Ziegen-haar		Altes unbrauchbares Eisen		Alter Stal		Asche		Bruchglas
		drillich	rumpfen	fett	Bastleinwand		Spagat	Strick	Papier	Emballagen	Scart	Schmied	Guß	von Feilen	von Tabak Schneidmessr.	Blei	Holz	
		Pfund								Stück circa à 1 ℔	Pfund						Metz	Pfund
1	Winniki	1382	46314	6916	183	54795	2058	5628	2083	11149	1533	2267	4373	225	2051	42	35	73
2	Monasterzyska	—	4400	780	—	5180	100	300	1800	—	—	Guß- und Schmiedöfen		—	—	—	—	—
3	Jagielnica	244	1484	—	—	1728	—	830	—	—	—	400	2800	26	—	—	—	37
4	Zabłotów	600	3400	—	—	4000	—	100	—	—	—	—	—	-	—	—	—	—
	Summa	2226	55598	7696	183	65703	2158	6858	3883	11149	1533	2667	7173	251	2051	42	35	[illegible]

Lizitations-Lustige können ihre schriftlichen mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen Anbothe bis zum 6. April 12 Uhr Mittags hieramt einbringen

Die Lizitationsbedingnisse können bei den k. k. Tabak-Haupt-Fabriken in Winniki und Göding, dann bei den k. k Tabak-Fabirken Monasterzyska, Zabłotow und Jagielnica, bei den Handels- und Gewerbekamern in Lemberg, Brün, Ollmütz und Tropau, dan bei den Oeconomaten der k. k. General-Direktion der Tabak-Regie in Wien, und bei der k. k. Finanz-Landes-Direktion in Lemberg eingesehen werden.

Winniki den 3. März 1875

(950 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 1691. W Sokołowie została otwartą z dniem dzisiejszym c. k. stacya telegrafu z ograniczoną służbą dzienną dla powszechnego użytku.

C. k. Dyrekcya telegrafów.

Lwów, 17. Marca 1875.

(941 3—3) **Edykt.**

L. 1095. Rzeszowski Sąd delegowany miejski czyni niniejszem publicznie wiadomo, że w dniach 1. Kwietnia 1875., 29. Kwietnia 1875. i 3. Czerwca 1875. odbędzie się w gmachu tutejszego Sądu każdą razą o godzinie 10. rano w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Marcinowi Rzucidle pto. 173 zł. 46 ct. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 97/104 w Niechobrzu położonej, protokołem do l. 7324 ex 1869. zastawniczo opisanej.

Cenę wywołania ustanawia się na 50 zł. a. w.,

Wadyum wynosi 50 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania przeglądnąć można w archiwum tutejszego Sądu.

Rzeszów dnia 21. Lutego 1875.

(935 3—3) **Edykt.**

Nr. 717. C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że na zaspokojenie przez c. k. uprzyw. zakład kredytowy włościański we Lwowie przeciw Mikołajowi Lenius wywalczonej sumy 489 zł. 48 ct. w. a. z pn. publiczna egzekucyjna licytacya dłużniczej realności w Ebenau pąd Nr. kons. 18 położonej ciała tabularnego niestanowiącej odbędzie się w tutejszym Sądzie na terminach dnia 8. Kwietnia, 10 Maja i 10. Czerwca 1875. każdą razą o 10. godzinie zrana i realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową na trzecim zaś terminie także niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi szacunkowa suma 1600 zł. w. a., zaś wadyum 160 zł. wal. aust.

Inne warunki licytacyi przejrzane być mogą w registraturze tutejszego Sądu.

Gródek dnia 31. Stycznia 1875.

(937 3—3) **Edykt.**

L. 11399. C. k Sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia niniejszem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryannę Kurzweil, lub jej z życia i miejsca pobytu nieznajomych spadkobierców, iż dnia 6. Grudnia 1875. Leiba Samuel Treiber i Izrael Wilf wnieśli przeciw nim pozew o wyekstabulowanie ze stanu biernego realności pod l. 160 w Dobromilu sumy 500 zł. w. w. i że termin do rozprawy na dzień 8. Kwietnia 1875. o godzinie 9. rano wyznaczono.

Do zastępstwa pozwanych ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. Józefa Jelinka z Dobromila.

Wzywa się więc pozwanych, aby kuratora należytą informacyą zaopatrzyli, lub innego pełnomocnika Sądowi przedstawili, gdyż inaczej prawne skutki samym sobie przypisać będą musieli.

Dobromil dnia 12. Stycznia 1875.

(949 3—3) **Edykt.**

L. 732. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Jana i Maryanny Pawlikowskich z dnia 8. Października 1874. l. 57.708 uchwałą z dnia 20. Lutego 1875. l. 732 termin do wykazania, iż prenotacya prawa 3-letniej dzierżawy części dóbr Nowosiółka Kostiukowa w stanie biernym tych dóbr dla Hipolita Bętkowskiego uskuteczniona już jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, na dzień 15. Kwietnia 1875. wyznaczono.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Hipolitowi Bętkowskiemu a w razie śmierci sukcesorom i prawonabywcom tegoż z życia i miejsca pobytu również niewiadomym do rąk równocześnie w osobie adw. Dr. Kuczkiewicza z zastępstwem adw. Dr. Łubińskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Hipolita Bętkowskiego, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 20. Lutego 1875.

(944 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5595. W sprawie zabezpieczenia robót przy budowlach konserwacyjnych w latach 1875., 1876. i 1877. w 11. mili gościńca Lwowsko-Jaworowsko-Radymiańskiego tudzież w 3·4/4 40. i 1·2/4 41. mili gościńca Bialsko-Przemysko-Lwowskiego w okręgu budowniczym Przemyskim, odbędzie się w dniu 5. Kwietnia r. b. o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie w Przemyślu licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Kwota fiskalna robót wykonać się mających w roku 1875. wynosi 189 zł. 17 centów.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone w wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale i literami przed oznaczonym terminem wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisów lub też spóźnione, nie będą uwzględnione.

C. k. Namiestnictwo.

Lwów dnia 13. Marca 1875.

(904 3—3) **Edykt.**

L. 731. Dla Tomasza Skórzeckiego z Huciska brodzkiego uchwałą c. k. Sądu obwodowego Złoczowskiego z 16. Stycznia 1875. l. 12.340 za marnotrawcę uzzanego, ustanawia się kuratorem Piotra Pryszczewskiego z Huciska brodzkiego.

C. k. Sad powiatowy.

Brody, 12. Lutego 1875.

(932 3—3) **Edikt.**

Zahl 2865. Vom k. k. Bezirks-Gerichte Kolomea wird bekannt gegeben, daß zur Einbringung des Betrages per 15 fl. ö. W. sammt 20 kr. täglich vom 19. Juli 1873 der Exekutionskosten per 2 fl. 2 kr. und 2 fl., und der gegenwärtigen Kosten per 2 fl. 62 kr. ö. W. die exekutive Feilbiethung der dem Schuldner Nikolaus Bijowski gehörigen, keinen Tabular-Körper bildenden Realität sub Cons.Nr. 726/833 und topgr. 1839 Nadwor. Vorstadt in Kolomea zu Gunsten des Moses Bahr als Cessioner des Jankel Kremer bewilliget, zur Vornahme derselben werden drei Termine und zwar auf den 1. April, den 22. April und den 21. Mai 1875 jedesmal um 10 Uhr Früh, mit dem Beisatze bestimmt, daß diese Realität bei den ersten zwei Terminen nur über oder um den Schätzungswerth — hingegen beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe wird veräußert werden, daß das Schätzungs-Protokoll und die Lizitations-Bedingnisse in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kolomea den 7. März 1875.

(815 2—3) **Kundmachung.**

Nro. 5698. Vom Lemberger k. k. Landes-Gerichte wird kundgemacht, daß über Ansuchen des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 8. März 1872 Zahl 11972 die mit dem dortgerichtlichen Beschluße vom selben Datum und zur nämlichen Zahl, zur Hereinbringung der Forderungen der k. k. privil. allgem. österr. Bodenkredit-Anstalt an Ignatz Felix zweier Namen Dr. Czemeryński und Ernestine Anna zw. N. Czemeryńska und zwar:

1) Des ausstehenden Capitalsrestes per 7557 fl. 23 kr. ö. W. in effectivem Silber sammt $5^3/_4$ perzentigen Zinsen vom 1. April 1870 angefangen.

2) Der von dem Reste der fünfteu Annuitätsrate per 48 fl. 81 kr. ö. W. vom 10. Oktober 1871, dann der von der sechsten Annuitätsrate per 320 fl. ö. W. vom 1. April 1870, dann der von der siebenten Annuitäts-Rate per 320 fl. ö. W. vom 1. Oktober 1870, dann von der achten Annuitätsrate per 320 fl. ö. W. vom 1. April 1871 und von der neunten Annuitätsrate per 320 fl. ö. W. vom 1. Oktober 1871 angefangen bis zum Zahlungstage mit 6 Perzent zu berechnenden und gleichfalls in effectivem Silber zu entrichtenden Vergütungsentschädigung.

3) Der erweislichen Exerutionskosten, beziehungsweise der zur Deckung derselben bestimmten Caution von 500 fl. ö. W. und

4) Des diese Caution etwa übersteigenden Mehrbetrages der erweislichen Exekutions- und Vertretungskosten bewilligte exekutive Versteigerung der den besagten Schuldnern wie dom. 137 p. 367 n. 15 haer. und dom. 141 p. 131 n. 16 haer. gehörigen in Lemberg sub Nro. 48 und $49^4/_4$ gelegenen, den obbezifferten Forderungen zur Hypothek dienenden Realität unter den mit hiergerichtlichen Beschluße vom 7. Juli 1872 Zahl 16416 bestimmten, mit Beschluß des k. k. Oberlandesgerichtes in Lemberg ddto 26. November 1872 Zahl 30211 und Beschluß des hohen k. k. obersten Gerichtshofes vom 30. Dezember 1874 Zahl 10244 berichtigten Bedingungen, bei zwei Feilbiethungs-Terminen und zwar am 11. Mai und am 8. Juni 1875 jedesmal um 11 Uhr Vormittags, bei welchen beiden Terminen die zu veräußernde Realität nicht unter dem festgesetzten Ausrufspreise von 16000 fl. ö. W im effectiven Silber wird hintangegeben werden, vorgenommeu werden wird.

Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige mit Ausnahme derjenigen Hypothekargläubiger, deren Forderungen in der ersten Hälfte des Ausrufspreises gedeckt sind, ein Vadium im Betrage von 10 Prozent des Ausrufspreises im Baaren oder in Staatspapieren oder Pfandbriefen der k. k. privil. allgemeinen österr. Bodenkredit-Anstalt nach dem letzten ämtlich notirten Kurswerthe zu Händen des Feilbiethungs-Commissärs zu erlegen.

Das Vadium des Erstehers wird als Abschlagszahlung auf den Meistbot und zugleich als Angeld betrachtet, und in gerichtliche Verwahruug genommen, die Vadien der übrigen Lizitanten werden dagegen sogleich nach Schluß der Feilbiethung denselben zurückerstattet.

Die Einsicht der übrigen Feilbiethungs-Bedingnisse und des Grundbuchs-Extraktes ist den Kauflustigen in der hiergerichtlichen Registratur gestattet.

Hievon werden die Streittheile und sämmtliche Gläubiger, ferner die dem Wohnorte nach unbekannte Hypothekar-Gläubigerin Lucine Czemeryńska so wie alle jene Gläubiger, welche erst nach dem 5. April 1872 auf die Hypothek der zu veräußernden Realität Rechte erlangen sollten, oder denen dieser Lizitations-Bescheid, sowie alle späteren diese Feilbiethung betreffenden gerichtlichen Verfügungen aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnten, zu Händen des bestellten Kurators Landesadvokaten Dr. Maly mit Substitution des Landesadvokaten Dr. Majewski verständigt.

Vom k. k. Landes-Gerichte.

Lemberg dem 20. Februar 1875.

(918 2—3) **Edykt.**

L. 435. W skutek uchwały Złoczowskiego c. k. Sądu obwodowego z 31. Grudnia 1874. l. 11.475 uznaje się Jaśka Matańczuka z Kuropatnik marnotrawcą, ustanawiając ku atorem Ignacego Matańczuka.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzeżany 5. Lutego 1875.

(963 2—3) **Edykt.**

L. 4835 C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje w myśl §. 14 ustawy z 25. Lipca 1871. l. 96 Dz. u. p do powszechnej wiadomości, że termin w pierwszym wyższosądowym edykcie z 23. Września 1874. l. 22.139 celem zgłoszenia pretensyi z powodu zamierzonego ustanowienia nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 122 w Kołomyi, w Kołomyjskim powiecie sądowym i podatkowym położonej, i intabulacyi Eizyka Werthamera za właściciela tej realności wyznaczony bez skutku minął, i że się wszystkich tych, którzy z przyczyny istnienia lub tabularnego porządku wpisu tego za pokrzywdzonych się uważają, niniejszem wzywa by swe zarzuty aż do końca Czerwca 1875. w c. k. Sądzie powiatowym w Kołomyi zgłosili, w przeciwnym bowiem razie osiągnie wspomniony wpis moc prawa.

Nakoniec czyni się uwagę, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu miejsca nie ma.

Z c. k. wyższego Sądu krajowego

Lwów dnia 10. Marca 1875.

(952 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3056. C. k. Sąd obwodowy w Samborze w sprawie Antoniego Delinowskiego przeciw spadkobiercom Maryi Falęckiej o ekstabulacyę 2000 duk. prostuje niniejszem usterki zaszłe w tusądowym edykcie z dnia 18. Listopada 1874. do l. 20.821 umieszczonym w numerach 284, 285 i 286 Gazety Lwowskiej, a to winno było być w trzecim wierszu z góry „Kunaszowski“ a nie Karaczewski, w 6. wierszu „Falęckiej“ a nie Fałęckiej, w 10. wierszu liczba 10., a nie „do“ w 13. i 21. wierszu „Falęckiego“, a nie Fałęckiego.

Sambor 23. Lutego 1875.

(951 3—3) **Konkurs.**

L. 9344. Celem przyjęcia kilku praktykantów górniczych z rocznem adjutum 300 zł. do 400 zł. w obrębie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

Ubiegający się mają wnieść dotyczące podania, opatrzone świadectwem z odbytego z dobrym wynikiem egzaminu dojrzałości, co do przedmiotów wyższo-realnych lub gimnazyalnych, dalej metryką tudzież zaświadczeniem zdrowia i moralności, w przeciągu 4 tygodni w Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

Praktykanci górniczy mogą w razie, jeżeli wynik ich praktyki jest zupełnie zadawalający otrzymać urlop dla uczęszczania na akademię górniczą.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 8. Marca 1875.

(867 3—3) **Kundmachung.**

Z. 7348. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Nadworna wird kundgemacht, daß in Folge Beschlusses vom heutigen zur Hereinbringung des Betrages pr. 1575 fl. der Exekutionskosten 1 fl 47 kr, 9 fl. 61 kr. und der gegenwärtigen Exekutionskosten pr. 4 fl. 96 kr. öst. W. die exekutive Feilbietung der dem Hersch Halpern gehörigen sub C. Nr. 92 in Nadwórna gelegenen Tabularrealität zu Gunsten der Reisel Griffel an zwei Terminen am 30. April und 28. Mai 1875 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts blos über oder um den Schätzungspreis pr 1350 fl. öst. W., wovon 10% als Vadium zu erlegen ist, abgehalten werden wird.

Vom Tabularextrakt, Schätzungsakt und die übrigen Feilbietungs-Bedingnissen kann in der hiergerichtlichen Registratur Einsicht und Abschrift genommen werden.

Nadwórna, 31. Jänner 1875.

(858 2—3) **Edykt.**

Nro. 60288. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek podania p. Flory Kleczkowskiej z dnia 21. października 1874. do l. 60288 w celu zaspokojenia sumy wekslowej 575 złr. z 6% odsetkami od 25 września 1866 bieżącymi i kosztami 9 zł 17 ct. 7 zł. i 12. zł. 82 ct. przeciw p. Bronisławowi Brześciańskiemu wywalczonej — egzekucyjna licytacya sumy 1500 zł. w. a. na dobrach Bierzyce, Krasne i Trzetrzewina tudzież adwokacyi Trzeciewina Dom 274 p. 369, 373, 376. 359 n. 63, 42, 25 et. 79 on. dla p. Bronisława Brześciańskiego zaitabulowanej — w tutejszym Sądzie w dwóch terminach dnia 20 kwietnia i 11. maja 1875 każdego razu o godzinie 10tej rano pod następującemi warunkami odbędzie się.

1. Cenę wywołania stanowi kwota 1500 zł. m. k. czyli 1575 złr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający winien będzie złożyć wadyum w kwocie 100 złr. w. a. w gotówce albo w książeczkach kasy oszczędności; albo w listach zastawnych publicznego instytutu hypotecznego albo w papierach kredytowych rządowych — wedle ostatniego kursu giełdowego.

O czem chęć kupienia mających z tem zawiadamia się, że bliższe warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

Dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 7. października 1874 na Sum. 1500 zł. m. k. prawa rzeczone uzyskali lub którymby uchwała niniejsza z jakich kolwiek powodów doręczoną być nie mogła — ustanawia się kuratora w osobie p. adw. Dra. Kuczkiewicza z zastępstwem adw. Dra. Horwatha i wzywamy niniejszym edyktem tych wierzycieli, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora. lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 27. listopada 1874.

(922 2—3) **Kundmachung.**

Z. 10.303. Am 9. April, am 30. April und am 14 Mai 1875 jedesmal um 10 Uhr Vormittags wird hiergerichts über Ansuchen des Lemberger Landes- als Handelsgerichtes vom 27. November 1874 Z. 63 993 die executive Feilbietung der der Asne Berger gehörigen 7/10 Antheile des Hauses und Grundes sub C. Nr. $9^4/_5$ in Żołkiew zu Gunsten des Meschulim Taubes pto. 210 fl. sammt Nebengebühr abgehalten werden.

Zum Ausrufspreise dient der Schätzungswerth im Betrage von 1374 fl.

Das Vadium beträgt 10% im Baren oder in galizischen Sparkassebücheln.

Die übrigen Feilbietungs-Bedingungen, der Tabularextrakt und der Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirks-Gericht

Żołkiew, am 31. December 1874.

(820 3—3) **Edykt.**

L. 656 C. k. Sąd powiatowy w Kętach w imieniu c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości niniejszym drugim edyktem, iż dla realności pod n. k. 389 w Kozach w obrębie sądu tutejszego położonej, składającej się z domu mieszkalnego i z gruntu w obszarze 2. morgów 1452 sążni utworzoną została nowa karta hipoteczna, w której małżonkowie Jan i Anna Fabiowie za właścicieli tejże realności wpisani zostali i wzywa tych, którzyby się czuli być pokrzywdzeni w swych prawach przez wpisy w nowo utworzonej karcie hipotecznej dla wymierzonej realności uskutecznione, aby zarzuty swe przeciw tym wpisom najdalej dnia 30go Maja 1875 r. w Sądzie tutejszym wnieśli, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu wpisy te nabędą prawnej mocy jako rzeczywiste intabulacye.

Termin ten jest nie przekraczalny, i nie może być przedłużonym ani też do dawnego stanu przywróconym.

Kęty dnia 10. Lutego 1875.

(842 2—3) **Edykt.**

Nr. 764. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pana K. Szapirę, przedtem w Przemyślu zamieszkałego, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, iż na podstawie wekslu z daty Przemyśl dnia 14. Marca 1874. na przekaz Joachima Lewin wystawionego, przez tegoż na rzecz skarżącej Gusty Lewin żyrowanego, płatnego w Przemyślu sześć miesięcy od daty, przez K. Szapirę na sumę 412 zł. a. w. akceptowanego, uzyskała pani Gusta Lewin przez adw. Dr. Mendrochowicza uchwałą z dnia 16. Września 1874. do l. 13.646 nakaz płatniczy sumy 412 zł. a. w. z pn. wraz z odsetkami po 6% od dnia 15. Września 1874. bieżącemi i kosztami sądowemi w ilości 9 zł. 37 ct. a. w., którą uchwałą, gdy dłużnik obecnie z miejsca pobytu jest nieznany, ustanowionemu dla niego z urzędu na jego niebezpieczeństwo i koszt kuratorowi adwokatowi Dr. Mochnackiemu w Przemyślu doręczono.

Przemyśl dnia 21, Stycznia 1875.

Na Święta

Towary najświeższe po niskich cenach Lwowskich

Cukier w głowie po 28, 29 i 30 ct.

Kawa perłówka najprzedn.	zł.	1. 4
„ cejlon najprzedn.		1. 8
„ „ „		1. 4
„ „ przednia		1.—
„ Złota Jawa najprzedni.		1. 4
„ Mokka	„	1. 4
„ Laguera	„	—.90
„ Guatemala	„	—.88
„ Campinos	„	—.80
„ Rio pospolita	„	—.75
Herbata Congo 1. ℔ w. wied.		2.—
„ Suchong	„	3.—
„ „	„	4.—
Pekkoe	„	5.—
Migdały wybierane		—.60
„ niewybierane		—.58
Rodzynki sułtańskie		—.44
„ Eleme		—.36
„ czarne		—.32
Daktele aleksandryjskie		—.60
Cykata najprzedniejsza		1.20
Skórki pomarańczowe		—.80
Malaga rodzynki		1.20
Migdały w łupkach		1.20
Śliwki tureckie		—.32
Powidła węgierskie		—.24
Figi sułtańskie		—.44
„ wieńcowe		—.24
Czekolady 70. 80 90. zł. 1.20		3.—
Porter angielski $1/1$ fl. 70 $1/2$ fl.		—.35
Bok krasiczyński „ 40 „		—.20

WINA

Węgierskie i zagraniczne w doborowych gatunkach.

Oliwę prowancką 30, 50, 1 80 ct.

Miody, rumy i likiery krajowe i zagraniczne

poleca **HANDEL**

E. Rudnickiej

w Kałuszu.

Przy zakupnie towarów za 50 zł. **odstawiam** takowe **franco** na kolej, nie licząc nic za opakowanie.

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z dnia 19. Listopada 1873,

zawierające

Przepisy wykonawcze

do ustawy

o postępowaniu karnem

z dnia 23. Maja 1873 r.,

liczba 119 Dzien. ust. państwa,

przełożył

Dr. Włodzimierz Czemeryński.

Cena 40 cnt.

Nakładem księgarni

Seyfartha i Czajkowskiego

we Lwowie (Rynek, l. 26).

895 7—9

Za 2 złr. w. a.

pozbędzie się każdy najuporczywszej

MIGRENY

za pomocą **środka zewnętrznego**, zupełnie nieszkodliwego a od 4 lat stokrotnie wypróbowanego, który przesyłam wraz z instrukcyą używania i zachowania się, za przekazem lub zaliczką 2 złr 16 cnt.

M. Dr. Edward Madejski.

Lekarz we Lwowie. Ul. Sobieskiego l. 18.

Podziękowanie Nr. 5.: „W skutek użycia środka przeciw migrenie przez Pana mi przysłanego, uwolniony zostałem od strasznego bolu głowy. Zdaje mi się, żem się dopiero narodził, gdyż mi warjacya już przychodziła, tak okropnie cierpiałem przez jedenaście lat. Używałem przedtem różnych lekarstw i różne wody piłem, lecz nigdy mi nic nie pomogły. Przecież dał Bóg takiego lekarza, co wynalazł tak cudowne krople.

Otóż Bogu niech będą dzięki i Panu doktorowi za jego pomoc.

Sielec, dnia 28. Sierpnia 1874.“

Ludwik Nahorecki, leśniczy.

Podziękowanie Nr. 9.: „Vor allem muss ich Ihnen meinen innigsten Dank für Ihre meiner Frau ertheilte Hilfe gegen Migräne ausdrücken. Sie ist mit der Zeit vollkommen zufrieden mit diesen Tropfen, daher bitte ich um gütige Einsendung noch eines Fläschchens.

Kalnica, 15. November 1874.

Felix Laurent, Ingenieur.

(96 11)

F. Gros i W. Strus

we Lwowie, ulica Hetmańska Nr. 6.

PIERWSZA i jedyna krajowa FABRYKA CZEKOLADY

wyrabianej w francuskich maszynach granitowych, nie kotłach żelaznych.

Zwyczajnie używane dobre gatunki.

z czystego ziarna Kakao i najlepszego cukru bez wszelkich dodatków.

928 3—15

Czekolada zdrowia

Nr. 12 1 ft. = ($1/2$ kilo) . . 75 ct.
„ 11 1 ft. „ „ . . 85 ct.
„ 10 ft. „ „ . . 1.— „

Gatunki lepsze do 2 zł. funt.

Czekolada wanilowa

Nr. 6. 1 ft. = ($1/2$ kilo) . . —.90 ct.
Nr. 5. 1 ft. „ „ . . 1.10 „
Nr. 4. 1 ft. „ „ . . 1.30 „

Gatunki lepsze do 2 zl. 20 c. funt.

(855 2—10)

Najdawniejszy

Handel płócien

i

bielizny stołowej

Fryderyka Schubutha i Syna

we Lwowie, Rynek l. 45,

poleca

po bardzo tanich cenach:

$4/4$	30 łok. płótno górskie od złr.	8.50 – 11.50
$4/4$	38 „ „ rumbur. „ „	10 — 25
$4/4$	38 „ Creas . . . „ „	13 — 30
$5/8$	30 „ płótno rumbur. „ „	16 — 45
$9/8$	50 „ weba holender. „ „	18 — 150
$9/8$	54 „ „ szwajcar. „ „	24 — 125
$9/8$	50 „ „ irlandzka „ „	28 — 90
$7/8$	1 tuzin ręczników „ „	5 — 20
$7/8$	1 „ chustek do nosa „ „	2.40— 20
$8/4$	19 łok. wied. płótn na prześcieradła bez szwu od złr.	16 — 40
	1 garnitur stołowej bielizny na 6 osób . . . od złr.	5.50— 35
	1 garnitur stołowej bielizny na 12 osób . . . od złr	8 — 60
	jakoteż na 18 i 24 osób	

Serwety i serwetki deserowe,

Pończochy i skarpetki

prawdziwe saskie, nitiane i bawełniane.

Pika i Ryps biały.

Najtrwalszy materyał na

KALISONY MĘSKIE „CALICOT“

bawełniane, włoskie, płótno sztuka 30 łokci wied. (10 par kalisonów) zł. 8.50.

Koszule męskie

płócienne po zł. 2,80, 35.0, 4 itd., szirtingowe najlepsze po zł. 2 70 i 2.80, szirtingowe, z płóciennemi przodami po zł. 3.20 i 3.50, szirtingowe kolorowe, najlepsze po zł. 2.50, „Oxfort“ najlepsze po zł. 2.60.

Kalisony męskie

płócienne po zł. 1.20, 1.55, 1 80 i 2 zł. „Calicot“ po zł. 1.40.

KOSZULE DAMSKIE, dzienne

z płótna rumburskiego po zł. 2 80, z szirtingu najlepszego po zł. 2.40, (bluzy i rękawki obszyte płóciennemi ząbkami).

FIRANKI

trou-trou i muszlinowe,

oddzielne okno po zł. 4.70, 5.40, 7, 8, 9 i wyżej.

Największy skład

PERKALÓW i SZIRTINGÓW

białych i kolorowych

łokieć po 16, 18, 20, 26, 30, i 33 cnt.

DESZCZOCHRONY

bawełniane	po 1 zł.	80	ct.
wełniane	„ 2 „	40	„
jedwabne	„ 4 „	80	„

Cenniki szczegółowe rozsyła się franco.

(969) **Obwieszczenie.** 1—3

L. 264. Wydział Rady powiatowej Brodzkiej podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że rachunki kasy powiatowej za rok 1874 zostały, w myśl §. 30 Ustawy o Repreze. pow. wyłożone w biurze Wydziału na 14. dni do przejrzenia.

Wydział Rady powiatowej

Brody, dnia 15. Marca 1875

C. k. uprzywilejowany galicyjski

AKCYJNY BANK HIPOTECZNY we Lwowie

wydaje

6% LISTY HIPOTECZNE

które są jak najwłaściwsze do lokowania kapitałów.

Listy hipoteczne mogą według prawa z dnia 2go lipca 1868 D. P. XXXVIII nr. 93. być użyte na lokowanie kapitałów funduszowych, na lokowanie kapitałów zakładów publicznych, pod nadzorem rządu stojących, na lokowanie kapitałów pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, tudzież w skutek najwyższego postanowienia z dnia 17go grudnia 1870 na zabezpieczenie kaucyi małżeńskich wojskowych, a po kursie giełdowym na kaucye służbowe i wadya.

Ogólna suma w obiegu będących listów hipotecznych nie może w żadnym razie przenosić sumy równoczesnych wierzytelności hipotecznych i nie może być wyższą nad dwudziestokrotną sumę kapitału akcyjnego rzeczywiście wpłaconego.

Kupony płatne dnia 1go marca i 1go września każdego roku, jakoteż listy hipoteczne wylosowane dnia 28go lutego każdego roku, z których jedne i drugie nieulegają żadnemu opodatkowaniu wypłacają bez wszelkiego strącenia:

we LWOWIE, główna kasa Banku hipotecznego i Filie tegoż w KRAKOWIE, CZERNIOWCACH i TARNOPOLU;

w WIEDNIU, kantor wymiany bankowy niższo-austr. Towarzystwa eskont. i Union-Bank;

w PRADZE Czeski Union-Bank i Ziwnosteńska Banka pro Czechy a Moravu.

w LINCU Bank dla Górnej Austryi i Salzburga.

w BERNIE c. k. uprzyw. morawski Bank dla przemysłu i handlu; i Bank Berneński.

w BERLINIE p. S. Bleicheröder

w WARSZAWIE p. Leon Epstein. 1 (4—?)

w GRAZU p. Józ. Th. Gemeiner et Comp.

Zaproszenie do przedpłaty

na dzieło pod tytułem:

Powszechna księga ustaw cywilnych

z późniejszemi odnośnemi ustawami i rozporządzeniami

opracowana przez

Profesorów uniwersytetu Jagiellońskiego

Dra Maksymiljana Zatorskiego i Dra Franciszka Kasparka.

Brak dobrego wydania podręcznego w języku polskim **„Powszechnej księgi ustaw cywilnych,“** któreby zarówno odpowiadało wymaganiom nauki, jak potrzebom praktyki — zachęca mnie w nadziei, że zadość uczynię prawdziwej potrzebie, do wydawnictwa tego tak ważnego i cennego pomnika ustawodawstwa austryackiego w opracowaniu takiem, które odpowie wszelkim wymaganiom słusznym.

Mianowicie opracowanie zawierać będzie:

1. Tekst ustawy, według oczyszczonego z dość licznych usterek drukarskich przekładu Majer'a.

2. Wszystkie paragrafy ustawy cywilnej, które późniejszemi przepisami zostały zmienione lub zupełnie zniesione, oznaczone będą drukiem odmiennym.

3. Przy każdym paragrafie będą podane wszystkie odnośne paragrafy ustawy cywilnej, jak niemniej innych ustaw z nią w związku będących.

4. W tłumaczeniu wiernem, trzymającem się ściśle wyrazownictwa, przyjętego przez akademję umiejętności w Krakowie w „Słowniku wyrazów prawniczych i administracyjnych“ r. 1874 wydanym, przytoczone będą wszystkie późniejsze ustawy i rozporządzenia w przedmiocie prawa cywilnego wydane.

5. Przy każdym rozdziale, lub paragrafie podane będą odnośne przepisy prawa rzymskiego, pruskiego, francuskiego i saskiego, dalej

6. najważniejsze opracowania literackie, tak przez komentatorów, jakoteż i najlepsze monografje, wreszcie

7. zacytowane będą według zbioru Glasera-Ungera-Waltera wszystkie odnośne orzeczenia trybunału najwyższego. Przeciw zamieszczeniu najważniejszych orzeczeń, jak je napotykamy w wydaniach Manz'a i Mercy'ego w Pradze przemawia ta okoliczność, że według §. 11. ustawy cywilnej wyroki sądów tylko do szczególnych wypadków się odnoszą a odniosłość tychże jedynie ocenić się da przez zbadanie każdego nadarzającego się przypadku z osobna — zamieszczenie tedy samych orzeczeń, bez przytoczenia odnośnego przypadku, daje orzeczeniom sądowym niewłaściwe, zbyt ogólne znaczenie, na co słusznie dzienniki fachowe (Prawnik, Juristische Blätter) zwróciły uwagę.

Gdy opracowanie **„Powszechnej księgi ustaw cywilnych“** według skazówek powyższych, rzeczywiście odpowiedzieć może tak wymaganiom praktycznym jak naukowym — i nie ma dotąd sobie równego w żadnym języku — mam niepłonną nadzieję, że liczny udział szanownej publiczności, zapewne nie obojętnej ani dla czystości języka ani dla dokładnej znajomości ustawy zapewni wydawnictwu niezawodne powodzenie, zwłaszcza, że wydana w ten sposób ustawa cywilna nietylko prawnikom austryackim, lecz w ogóle wszystkim, którzy w liczne z tutejszemi krajami wchodzą stosunki, bardzo przydać się może

Dzieło wyjdzie w 3. zeszytach — z których pierwszy opuści prasę z końcem marca r. 1875, drugi z końcem maja 1875, a trzeci z końcem lipca 1875.

Dla składających z góry całą cenę do końca marca 1875 r. wynosi cena przedpłaty 3 zł. w. a. a dostępność tejże każdy uzna, kto raczy uwzględnić, że o wiele mniej zawierające i tańsze, bo niemieckie, wydanie Mercy'ego, kosztuje 2 zł. 80 ct. w. a. Każdy zeszyt z osobna kosztować będzie po 1 zł. 50 ct. w. a.

Od początku kwietnia cena przepłaty stosownie będzie podwyższoną.

Cenę przedpłaty należy nadsyłać wprost i opłatnie do księgarni niżej podpisanej — a natomiast abonenci otrzymywać będą wychodzące zeszyty wprost i na koszt wydawcy.

W Cieszynie, w Grudniu 1874.

KAROL MALIK, księgarz w Cieszynie

(na Szląsku austryackiem).

[335 11—?]

Nakładem księgarni GUBRYNOWICZA i SCHMIDTA we Lwowie.

RUCH LITERACKI

rozpoczął w bieżącym kwartale

druk zupełnej korespondencyi

JULIUSZA SŁOWACKIEGO

z matką i innemi osobami.

Prenumeratorowie **„Ruchu Literackiego“** mają prawo do nabywania **po zniżonej cenie**

Zbiorowych wydań powieści **J. I. Kraszewskiego** i pism ***Zygmunta Krasińskiego.***

Prenumerata kwartalna we Lwowie 2 złr. 50 ct., z przesyłką pocztową 3 złr.

[967 1—3]